

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22.4.2014 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miroslava Muchy a přísedících Štěpána Krajčoviče a Ing. Blanky Ryšavé **t a k t o :**

Obžalovaní

1/ Tomáš P.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici v Ostravě od 8.7.2013 pro Krajský soud v Ostravě,

2/ Damián H.,

nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx,

jsou vinni,

ž e

dne 5.7.2013 ve večerních hodinách v obci xxx v okrese Frýdek Místek, přinesl obžalovaný Damián H. do osobního motorového vozidla zaparkovaného před chatou č. e. xxx, kterou užíval obžalovaný Tomáš P., poškozené Jiřině D., nar. xxx, a Barboře H., nar. xxx, skleněnou trubičku tzv. šlukovku asi s 0,4 gramy pervitinu, ze které pak společně všichni tři ve vozidle „vykouřili“ asi 0,1 gramů pervitinu, následně odešli do chaty, na kterou přijely jmenované dívky za účelem úklidu na základě předchozí dohody s obžalovaným Damiánem H. dne 2.7.2013 v baru v Bruntále, kde se dohodli, že za zmíněný úklid on jim za to dá blíže nekonkretizované množství pervitinu, vzápětí v chatě obžalovaný Damián H. poskytl Jiřině D. asi 0,1 gramu pervitinu a Barboře H. asi 0,2 gramu pervitinu a to z celkem asi jednoho gramu pervitinu, který za tímto účelem dostal od obžalovaného Tomáše P., jmenované dívky obdržený pervitin zabalený v části papírového kapesníčku, ihned užily spolknutím, posléze od obžalovaného Tomáše P. pak Jiřina D. a Barbora H. v průběhu následujícího dne, t.j. soboty 6.7.2013, opakovaně dostaly blíže nezjištěné množství pervitinu, který následně obě jmenované dívky vždy užily, vzhledem k tomu, že obžalovaný Tomáš P. byl s jejich prací spokojen, domluvil se s nimi v neděli dopoledne, že za stejnou odměnu, to znamená za poskytnutí pervitinu, uklidí i u něho v bytě v xxx, na ul. xxx, kde s nimi dorazil téhož dne asi kolem 18.00 hodin, posléze v době od 18.00 – 19.00 hod. každá z nich užila jednu kapsli s asi 0,2 gramy pervitinu, který obdržely od obžalovaného Tomáše P. a rovněž všichni společně inhalovali blíže nezjištěné množství sušené rostlinné hmoty s obsahem THC prostřednictvím vaporizéru volcano s tím, že asi za půl hodiny od užití pervitinu se u poškozené Jiřiny D. začaly projevovat zdravotní obtíže, které se snažil obžalovaný Tomáš P. vyřešit tím, že jí dal vypít vodu s náplní ampule Apaurinu, tedy přípravku obsahujícího benzodiazepin diazepam, přesto dne 8.7.2013 došlo k úmrtí poškozené Jiřiny D., jehož bezprostřední příčinou byla intoxikace pervitinem, k nárůstu koncentrace v organismu došlo u poškozené opakovaným užíváním pervitinu v kontinuálním časovém období od 5.7.2013 do 7.7.2013, tedy opakovaným užíváním pervitinu poskytnutým jí v daném období výše uvedeným způsobem obžalovaným Damiánem H. a obžalovaným Tomášem P., kteří takto jednali aniž by byli držiteli povolení k zacházení s návykovými látkami podle § 4 zákona č. 167/1998 Sb., o

návykových látkách, s vědomím, že se jedná o psychotropní látku a ačkoliv mohli vědět, že její aplikací může dojít ke způsobení smrti, přičemž pervitin, pod jeho mezinárodním nechráněným názvem (INN) v českém jazyce metamfetamin, je dle § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb. o návykových látkách uveden v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. o seznamech návykových látek jako psychotropní látka zařazená do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách, přičemž citovaný zákon vymezuje podmínky legálního nakládání s látkami uvedenými v přílohách, kdy obžalovaní svým jednáním nakládali s vyjmenovanou látkou v rozporu s podmínkami uvedenými v citovaném zákoně,

t e d y

neoprávněně jinak jinému opatřili psychotropní látku a způsobili uvedeným činem smrt,

č í m ž s p á c h a l i

zvláště závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku,

a z a t o s e j i m u k l á d á

obžalovanému Tomáši P.

podle § 283 odst. 4 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) let**,

odsouzení je nepodmíněné,

podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se pro účely výkonu tohoto trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou**,

podle § 70 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku **p r o p a d n u t í** věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to:

- zbytky bílé krystalické látky na stole v obývacím pokoji
- skleněná baňka (200 ml) oválného tvaru, uvnitř zbytky usazeniny

vše zajištěné v rámci domovní prohlídky dne 9.7.2013 v objektu rekreační chaty č. xxx,

obžalovanému Damiánu H.

podle § 283 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) let,**

odsouzení je nepodmíněné,

podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro účely výkonu tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou,**

podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku se **z a b í r a j í** věci nebo jiná majetková hodnota, a to:

- 1 ks plastová láhev o objemu 1,5 L, naplněná z 1/4 neznámou nažloutlou tekutinou,
- plastový sáček s uzávěrem 7,5 x 4 cm
- plastová dóza Hydroxid Sodný 1 kg
- plechovka Aceton 700 ml
- PET láhev Magnesia obsahující čirou tekutinu
- elektrický přístroj značky Volcano DIGIT včetně krabice
- 2 ks plastových sáčků s uzávěrem se zbytky bílé krystalické hmoty (7,5 x 4 cm)
- 2 ks plastových sáčků obsahujících suchou zelenou hmotu
- plynový zapalovač černé barvy – pistolový
- lékovka s etiketou „ENTEROL“ se zbytky bílé krystalické látky
- 1 ks dealeráku se zbytky neznámé krystalické látky
- 1 ks dealeráku se zbytky neznámé zelené látky
- 1 ks skleněnka se zbytky neznámé krystalické látky
- 1 ks krabička se zbytky zelené sušené látky

podle § 81 odst. 3 tr. ř. se **z n i ě í** níže uvedené věci, a to:

- sklenice – čiré sklo
- obsah sklenice (č. 3) – čirá tekutina
- rozlomená skleněná ampule (hnědé sklo) s etiketou „Apaurin 10 mg/2ml diazepamum“
- část blistru léku Neurol 1.0
- 2 ks rozlomené skleněné ampule (hnědé sklo) s etiketou „Apaurin 10mg/2ml diazepamum“
- balení léku „Neurol 1,0“, 30 tablet
- zavařeninová láhev okurek – otevřená se zbytky zaschlé látky hnědé barvy s rozlomenou ampulí „Apaurin 10 mg/2ml diazepamum“
- 4 ks ampulí léku Apaurin

podle § 228 odst. 1 tr. ř. jsou obžalovaní Tomáš P. a Damián H. **povinni** společně a nerozdílně zaplatit poškozeným:

- **Aleně M.**, nar. xxx, bytem xxx, škodu **ve výši 259.649,- Kč**,
- **Haně D.**, nar. xxx, bytem xxx, škodu **ve výši 175.000,- Kč**,

podle § 229 odst. 2 tr.ř. se poškozená **Alena M. odkazuje** se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Důkazní řízení v této věci bylo provedeno v rozsahu, které umožnilo nalézacímu soudu zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou **důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí (§ 2 odst. 5 tr.ř.)**. Obsah provedených důkazů byl soudem hodnocen v souladu s požadavky upravenými v ustanovení **§ 2 odst. 6 tr.ř.** V rámci dokazování se nalézací soud zaměřil zejména na zjištění, zda se stal skutek, ve kterém byl spatřován dle obžaloby trestný čin, zda tento skutek spáchali obžalovaní, příp. z jakých pohnutek. Rovněž bylo nutno

dokazovat podstatné okolnosti mající vliv na posouzení výše škodlivosti dle ustanovení **§ 12 odst. 2 tr. zákoníku**, podstatné okolnosti k posouzení osobních poměrů pachatelů a podstatné okolnosti umožňující stanovení následků a výše škody způsobené trestným činem. V neposlední řadě bylo nutno dokazovat okolnosti, které vedly k trestné činnosti nebo umožnily její spáchání (**§ 89 odst. 1 písm. a – f tr. ř.**). Důsledky shora uvedeného postupu jsou skutková zjištění popsána ve skutkové části tohoto rozsudku, na což nalézací soud v plné míře odkazuje.

V souvislosti **se zahájením trestního stíhání**, jež má velmi důležité důsledky pro samotného obviněného, je nutno rozlišovat: a) účinnost usnesení o zahájení trestního stíhání z hlediska počátku vyšetřování, b) účinnost ve vztahu k obviněnému. Ad a) je nesporné, že usnesení o zahájení trestního stíhání je **účinné již od jeho vydání**, neboť zákon proti němu sice připouští stížnost, které však nepřiznává odkladný účinek, a proto je toto rozhodnutí předběžně vykonatelné. Podle § 161 odst. 1 tr.ř. se vyšetřováním označuje úsek trestního stíhání před podáním obžaloby, postoupením věci jinému orgánu..... Vzhledem k tomu, že jde o úsek trestního stíhání, je třeba dospět k závěru, že vyšetřování jako druhá fáze přípravného řízení počíná již vydáním usnesení o zahájení trestního stíhání a nikoliv doručením tohoto usnesení obviněnému, či dokonce až právní mocí usnesení o zahájení trestního stíhání. Naproti tomu je však nutno zdůraznit, že je vyloučeno provádění těch úkonů trestního řízení, kterých se má zúčastnit obviněný, nebo kterých by se mohl zúčastnit obviněný nebo jeho obhájce, ledaže nelze provedení úkonu odložit a vyrozumění o něm zajistit. Ad b) účinky usnesení o zahájení trestního stíhání vůči podezřelému (osobě, proti níž se trestní řízení vede) nastávají až **doručením usnesení obviněnému**.

Úkony trestního řízení v této trestní věci podle § 158 odst. 3 tr.ř. byly zahájeny dne 8.7.2013 tak, jak to vyplývá z příslušného záznamu policejního orgánu – č.j. KRPT-145436-23/TC-2013-070741 (č.l. 1), a to pro podezření ze spáchání přečinu neposkytnutí pomoci podle § 150 odst. 1 trestního zákoníku.

Dne 9.7.2013 vyhotovil policejní orgán usnesení podle § 160 odst. 1 tr.ř., na základě kterého zahájil trestní stíhání obviněného **Tomáše P.** pro skutek, který právně kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku (č.l. 259 – 264). Zmíněné rozhodnutí obviněný P. převzal téhož dne, t.j. 9.7.2013 (č.l. 264), ustanovený obhájce Mgr. Kapias (č.l. 233) rovněž téhož dne (č.l. 264). Následně si obviněný zvolil obhájce Mgr. Veselského dne 15.7.2013, policejnímu orgánu doručeno 16.7.2013 (č.l. 234). Obviněný **Damián H.** usnesení o zahájení trestního stíhání dle § 160 odst. 1 tr.ř. ze dne 5.9.2013 (č.l. 265 – 269) pro skutek, který právně kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku, převzal téhož dne (č.l. 269 v.t.) a taktéž i ustanovený obhájce JUDr. Chyla (č.l. 247, 269).

Ve smyslu § 2 odst. 8 tr.ř. je možné **trestní stíhání** před soudy jen na základě **obžaloby** nebo návrhu na potrestání, které podává státní zástupce. Veřejnou žalobu v řízení před soudem zastupuje státní zástupce. V tomto zákonném ustanovení je vyjádřena tzv. zásada obžalovací. Tato zásada je pak promítnuta zejména do ustanovení § 220 tr.ř., podle něhož může soud rozhodovat jen o skutku, který je uveden v žalobním návrhu s tím, že právním posouzením skutku v obžalobě není

vázán. Z tohoto zákonného ustanovení zcela evidentně vyplývá povinnost soudu rozhodovat toliko o **skutku, který je uveden v žalobním návrhu**. V rámci oné zásady totožnosti skutku je limitován podanou obžalobou pouze v tom směru, že může rozhodovat jen o stejném skutku a o stejném obžalovaném tak, jak je uvedeno v obžalobě. Tyto meze nesmí být překročeny. V této konkrétní věci nikterak nebyla namítána totožnost obžalovaného, jakož i totožnost skutku.

Na obžalované T. P. a D. H. byla podána u Krajského soudu v Ostravě dne 20.1.2014 **obžaloba** státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě, sp.zn. 1 KZV 26/2013, kdy tato trestní věc je vedena u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 30T 2/2014, a to pro skutek, ve kterém je spatřováno spáchání velmi závažné trestné činnosti, jež byla kvalifikována jako zvláště závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku.

Jak je patrné z úvodních pasáží odůvodnění tohoto rozhodnutí, **trestní stíhání obžalovaných nebylo zahájeno současně**. Stíhání T. P. bylo zahájeno dříve (9.7.2013), oproti stíhání obžalovaného D. H. (5.9.2013), tudíž by mohlo být namítáno, že výslech obžalovaného P. proběhl dříve, než bylo zahájeno trestní stíhání vůči H., resp. za situace, kdy obviněný či jeho obhájce nemohl být přítomen výslechu P., a proto tato výpověď by vůči H. mohla být procesně neúčinná. Tento názor však nalézací soud nemůže akceptovat, kdy v této souvislosti je možno odkázat na rozhodnutí **Ústavního soudu, sp.zn. IV. ÚS 1740/09 ze dne 15.9.2011**, který se touto problematikou zabýval. Nalézací soud v detailech na toto rozhodnutí odkazuje, kdy současně akcentuje, že považuje za podstatné, že obžalovaný H. měl při zprocesňování výpovědi spoluobžalovaného P., u kterého bylo trestní stíhání zahájeno dříve, možnost se k této výpovědi vyjádřit, příp. navrhnout protiargumenty. Z tohoto pohledu nalézací soud žádné procesní pochybení nespátřuje.

Při odůvodnění tohoto rozhodnutí, resp. rozsudku se soud I. stupně musel řídit ustanovením **§ 125 odst. 1 tr.ř.**, dle kterého soud stručně vyloží, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel, jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Z odůvodnění musí být rovněž patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou a jakými právními úvahami se řídil atd. S ohledem na shora uvedené je zřejmé, že smyslem tohoto odůvodnění není detailně převzít (opsat) výpověď obžalovaného, svědků, znalců, apod., což však neznamená, že soud z těchto celkových výpovědí nevycházel. Pokud v tomto rozhodnutí nebude citována nějaká zpráva, resp. důkaz povahy listinné apod., pak to neznamená, že jej nalézací soud nevzal v úvahu při svém rozhodování ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř.

Obviněný Tomáš P. byl poprvé procesně vyslechnut za účasti svého obhájce dne 9.7.2013 (č.l. 270 – 273), kdy ke své osobě uvedl, že není závislý na alkoholu ani drogách, nikdy se v minulosti neléčil na psychiatrii, je duševně i fyzicky zdrav a schopen svého výslechu. V rámci svého vyjádření ke skutku tento využil svého práva nevyprávět.

Obviněný Tomáš P. dne 10.7.2013 v rámci vazebního zasedání (č.l. 208 – 209) k vytýkanému protiprávnímu jednání popsanému v usnesení o zahájení trestního stíhání uvedl, že skutečně Damiánu H. asi v deseti případech jako protislužbu za práci

na rekreační chatě předal pervitin asi o hmotnosti 1 g. Nyní o víkendu (5.- 7.7.2013) přivezl H. nějaké holky na úklid. Obviněný P. dále uvedl, že on „kouřil“ pervitin ze skleněné trubičky, jež byla volně přístupná. Líbilo se mu, jak holky uklidily, a proto se jich dotázal, zda by nechtěly uklidit i u něj doma. Vzhledem k tomu, že souhlasily, jely k němu, kde jim dal zakouřit trávu z vaporizéru a dále kouřily pervitin z „těch trubiček“. Obviněný však akcentoval, že pervitin v kapslích vytáhla „Jiřina H.“, on žádné kapsle neměl. Zmíněné kapsle si všichni tři aplikovali, v těchto měl být údajně pervitin. V rozhodné době v bytě nikdo jiný nebyl, do doby užití kapsle mu poškozená připadala normální, nejevila se mu pod vlivem návykových látek. Předmětné kapsle, každý jednu normálně spolkli a zapili vodou. Asi po půl hodině, resp. třičtvrtě, poškozená začala sebou házet, rozhazovat rukama, nohama a běhat po bytě s tím, že má žízeň, a proto jí dali napít. Taktéž říkala, že je jí horko, proto ji v oblečení osprchovali, byla skutečně roztěkaná, vyskočila z vany, začala sebou mrskat, shazovat věci, běhala, snažili se ji udržet s druhou dívkou a vzhledem k tomu, že již několikrát něco podobného viděl, rozhodl se jí podat nějaké léky na uklidnění, které to vždy spravily. Měl dvě ampulky Apaurinu, který obsahuje Diazepam, a proto jí jednu ampulku dal. Správná aplikace měla být formou injekce, ovšem v rozhodné době požádal druhou dívku, aby obsah ampule rozředila ve vodě a aby to poškozená vypila. Posledně jmenovaná se napila pouze trochu, dále podaný nápoj odmítla. Rozloupil druhou ampuli a obsah jí nakapal přímo do pusy, asi po půl hodině přestala sebou mrskat, snížila se intenzita záškubu, zklidnila se a zůstala ležet na pohovce. Lékaře nevolali, neboť v předchozí době takový stav viděl a zmíněné léky vždy zabraly. Následně usnuli, ráno jej vzbudila druhá dívka, hysterčila, říkala, že Jiřina je asi mrtvá, že má asi nějaké fleky. Domníval se, že jsou to modřiny, zkoušel ji probudit, avšak neúspěšně, proto ji odnesl do koupelny do vany a začal ji sprchovat vlažnou vodou. Posléze však zjistil, že má v ústech jakoby blánu, zornice na světlo nereagovaly, byla taková „poloztuhlá“ a tudíž zjistil, že je mrtvá, a proto zavolal záchranku, což mohlo být kolem 11.00 hod. Těsně předtím, než telefonoval pro záchranku, druhá dívka utekla. Obviněný P. dále uvedl, že si nedokáže vysvětlit, jak mohla svědkyně Barbora H. uvést, že to měl být on, kdo jim měl dát pervitin v kapslích, on žádné kapsle neměl, akorát jim nabízel kouření z trubiček. H. pervitin předával vždy v sáčku. I pervitin, který předal H. jako protislužbu, předtím zakoupil. Ke zmíněnému protokolu o vazebním zasedání, jež se nachází ve spise na č.l. 208 – 210, soud konstatuje, že se jedná o opis, který není přítomnými podepsán. Byl proto vyžádán originál spisu OS Ostrava, sp.zn. 0 Nt 3225/2013, který byl v rámci dokazování u hlavního líčení zprocesněn a z toho se zjišťuje, že každá strana je podepsána obviněným Tomášem P. a závěr protokolu je podepsán zapisovatelkou, obhájcem, soudkyní, včetně obviněného, tzn. že má všechny náležitosti. V samotném závěru je rovněž uvedeno, že obviněnému byl protokol předložen k přečtení a k již zmíněnému podpisu. Tomáš P. nepožadoval žádnou změnu, doplnění či upřesnění.

U hlavního líčení po zákonném poučení **obžalovaný Tomáš P.** uvedl, že v „současné době ještě vypovídat nebude, vypovídat bude až později“ (č.l. 534). Po výslechu spoluobžalovaného H. nalézací soud postupoval ve vztahu k výpovědi Tomáše P. z řízení přípravného ve smyslu ustanovení § 207 odst. 2 tr.ř., kdy tento ke čtené výpovědi z 10.7.2013 (č.l. 208 – 209) uvedl, že v tomto protokole se nachází chyba, neboť když se soudkyně ptala, kdo donesl kapsli, řekl, že toto donesla poškozená, „ale oni tam napsali H.“. On v té době ještě nevěděl, která je H. a která je D. Když si svou výpověď přečetl, nevěděl, že H. není poškozená. Akcentoval, že soudkyně řekl „poškozená“. To, k čemu o víkendu došlo, označil za tragédii a neštěstí, úmrtí Jiřinky je mu strašně líto.

Po zprocesnění výpovědi přečtením, a to svědků Č., L., N., po zprocesnění obsahu vyšetřovacího spisu, po výslechu svědků T., P., K., O., N., H., po výslechu znalkyň MUDr. Smatanové, Ph.D., RNDr. Staňkové, Ph.D., požádal obhájce obžalovaného P. o umožnění výslechu jeho klienta.

Obžalovaný Tomáš P. za popsané procesní situace k obsahu obžaloby uvedl (č.l. 565 – 568), že Jiřinu D. a Barboru H. viděl poprvé v pátek (5.7.2013), neboť měl klíče od chaty u sebe, kdy tyto nebyly na obvyklém místě, jak byli domluveni s Damiánem H., a nechtěl, aby opět páčili okno, a proto zmíněné klíče chtěl na chatu přivést. Od jeho přítelkyně kamarád Tomáš jej zavezl na chatu a zde čekali na kluky. Když přijeli, Damián vešel dovnitř, Jirka (P.) nosil věci, s Damiánem byl domluvený, že za pomoc na chatě mu dá pervitin, „dal mu jej“ a ještě mu něco nasypal do skleněny. H. poté odešel a zanedlouho přišel ještě s nějakými holkami, se kterými se posléze bavil jen zběžně, neboť tyto nepřijely za ním. Obžalovaný P. dále uvedl, že večer jeli sbírat kameny k řece, a to skoro až do rána. Potom odjel do Ostravy s Tomášem, neboť holky chtěly muziku a on jel pro reprobednu. Z Ostravy na xxx k chatě jej přivezl kamarád Honza ještě s nějakým řidičem a současně kromě reprobedny si přivezl i kolo. Za situace, kdy zapojoval reprobednu a dával dohromady kolo, kamarád Honza se začal bavit s holkami, ví, že Jirka (D.) kouřila marihuanu s Honzou, neboť i on si dal s nimi 2 – 3 prásky. Poté Honza odjel do Ostravy s druhým řidičem, o kterém neví, jak se jmenuje, a oni zůstali na chatě. Další den si moc již nevybavuje, vzpomíná si, že se domluvil s holkami, že mu půjdou uklidit domů, poté jim jel vlak, skočily na koloběžku a jely k němu. On jel na kole do Ostravy – Kunčic, kde je vyzvedl a společně poté je kamarád odvezl domů. Vzhledem k tomu, že v bytě byl velký nepořádek, děvčata se pustila do úklidu, Barbora byla v kuchyni, poškozená „lítala“ po obývací a stále se jej ptala, kde má co uklidit. Obžalovaný P. dále uvedl, že poté si obě sedly, říkaly, „že si dají“, on se domníval, že si dají samy kapsli, pochopil to tak, že obě ví o existenci nějakých kapslí. Posléze jedna z nich odešla, „potom odešla i ta druhá, ta se vrátila, položila na stůl tři kapsle, řekla, že jde pro Barboru, zašla pro ní do kuchyně, obě přišly do obývací, kývla na něj, on každé podal jednu kapsli, sám si vzal také jednu, protože tam položila tři“. Následně se díval do počítače a holky opět uklízely. Mezitím ještě naplnil vaporizér marihuanou a následně si dali „pár prásků“. Asi po půl hodině poškozená začala mít takové „feťácké pohyby“, byl u ní motorický neklid, rozhazovala rukama, mluvila z cesty, což viděl již několikrát, a proto věděl, že takovému člověku je nutno dát něco na uklidnění. Popsané projevy odezněly zhruba za půl hodiny, nikdy se nikomu nic nestalo. Domníval se, že u poškozené se jedná o běžnou intoxikaci, a proto se snažil, aby tato užila Diazepam. Ráno jej probudila Barbora H., že poškozená nedýchá. Posléze P. popisoval, jak poškozená vypadala a jak reagoval on. H. mu sdělila, že musí pryč, že v bytě zůstat nemůže, proto ji požádal o telefonní číslo s tím, že zavolá záchranku a policie s ní bude chtít mluvit. Rovněž jí řekl, že když ji budou chtít vyslýchat, ať nic neříká o tom, že by jim Damián něco dával či že by on něco dával Damiánovi a pokud má něco společného s tou kapslí, ať také nic neříká, jinak bude průser. H. odešla a on zavolal záchranku. Na chatě na xxx děvčatům žádnou „látku“ nedával. V ostravském bytě se on sám do úklidu nezapojoval, s děvčaty měl takovou dohodu, že jim dá „něco“, kdy tím něčím byla myšlena marihuana a nějaká koruna. V bytě měl marihuanu v sáčku, který snad byl zajištěný, a taktéž v plnicí komoře od vaporizéru. Obžalovaný P. připustil, že když podával kapsle děvčatům ze stolu, možná že řekl, „že tam toho je málo“, což bylo za situace, kdy se jej H. ptala, kolik tam toho je, vycházel z toho, že kapsle byly malé, že se tam toho moc nevejde, avšak tento

rozhovor s H. si nevybavuje, nepamatuje. Vaporizér včetně plnicí komory měl půjčené za účelem kouření marihuany. Zapalovačem zahříval sklo, ze kterého kouřil pervitin, který kdysi vyráběl, avšak potom jej již kupoval. K cílenému dotazu, proč na chatu přijela i děvčata, uvedl, že H. mu řekl, že jsou to jeho pracovnice, že tam uklidí a ať se o ně nestará, jejich příjezd byl neočekávaný. On (myšleno P.) věděl, že přijede H. a P., avšak tito vzali s sebou dvě holky, které viděl poprvé v životě. V pátek večer, než šli na kameny, již nějaký pervitin měl užítý. Opětovně potvrdil, že pervitin H. předal. Pokud byl dotazován, zda na chatě v pátek večer kromě něj (myšleno P.) užíval někdo pervitin, odmítl na tuto otázku odpovědět. Akcentoval však, že ve zmíněný pátek H. předal gram pervitinu a něco do skla za práci tak, jak byli předem domluveni. Pervitin byl v sáčku a rovněž mu ještě nasypal něco do skleněny. Skleněny jsou trubičky, které ve zmíněné době byly jeho, jednu nechal H., jednu měl pro sebe, pouze v těchto dvou něco bylo, skleněnek tam však bylo více. V minulosti H. předal pervitin nejméně ve 4 – 5 případech. K cílenému dotazu, zda byl u toho, když si v pátek večer na chatě vzala děvčata pervitin poté, co přišly od auta, uvedl, že si nevšiml, neviděl, že by D. a H. u něj v pátek večer na chatě užívaly pervitin. Na úklidu ostravského bytu se s děvčaty dohodl v neděli, snad před obědem. Děvčata za úklid na chatě neodměňoval, byly to „zaměstnankyně“ H. V ostravském bytě byl v obývacím pokoji, kapsle donesla Jiřina D., neviděl, odkud je vzala, položila je do podšálku od kávy, o kapslích se děvčata bavila už předtím. K dotazu, proč se vyjadřoval k množství pervitinu v kapslích, když s nimi neměl nic společného, pouze jednu z nich dostal, uvedl, že když Jiřina D. položila kapsle do podšálku, šla pro Barboru H. do kuchyně, kde mj. odnesla nějaké nádobí, poté obě přišly do obýváku, „Jiřinka na něj kývla, pochopil, že má kapsle vzít, a proto jí je podal“. Pokud H. uváděla, že se jej ptala, kolik tam toho je, on se měl zasmát a říct, že moc ne, tak na tento rozhovor si nepamatuje, avšak vysvětluje si jej tak, že pokud se zeptala a on odpověděl, vycházel z toho, že se jedná o „malíčkou kapsličku“, do které se nic moc nevejde, a proto řekl „moc ne“. Domnívá se, že v ostravském bytě s děvčaty pervitin z trubiček nekouřili. Zda byl v sobotu na chatě v xxx na stole nějaký pervitin, neví, nebyl tam. Vzhledem k rozporům ve výpovědi obžalovaného P. u hlavního líčení a výpovědi pořízené v rámci vazebního zasedání bylo postupováno podle § 207 odst. 2 tr.ř. opětovně, kdy jmenovaný uvedl, že pokud dříve připustil předání pervitinu H. jako protislužbu za práci v deseti případech a u hlavního líčení uváděl nejméně 4 – 5 krát, pak u hlavního líčení uvedl „nejmenší počet“, vždy se však jednalo přibližně o množství jednoho gramu. U hlavního líčení opětovně popřel, že by u něj v ostravském bytě kouřili pervitin z trubiček, pokud takto vypovídal dříve, rozpor objasnit nedokázal. Pokud v rámci vazebního zasedání uvedl, že „kapsle vytáhla Jiřina H., on žádné kapsle neměl“, pak své vyjádření označil za chybné a nesprávně protokolované, neboť měl na mysli Jiřinu D., resp. poškozenou, kdy obě děvčata dříve neznal. Odkud kapsle poškozená Jiřina D. donesla neví, avšak byla to ona, o čemž je přesvědčen, že kapsle předložila. Akcentoval, že v rámci vazebního zasedání určitě uvedl, že se jednalo o poškozenou.

Obviněný Damián H. byl poprvé procesně vyslechnut 5.9.2013 (č.l. 274 – 278), kdy akcentoval ke své osobě, že není závislý na alkoholu ani drogách. 5.7.2013 ve večerních hodinách po příjezdu k obytné chatě nabídnul Báře (H.) a Jiřce D. pervitin ve skleněné trubičce, který kouřili v autě a od té doby jim nedával už žádné drogy. K úmrtí došlo až 8.7.2013, takže není vinný za smrt poškozené. Dále využil svého práva nevypovídat.

Obžalovaný Damián H. u hlavního líčení k obsahu obžaloby vypověděl (č.l. 534 – 540) sám a spontánně, že dle jeho názoru by měla být obviněna i Barbora H., neboť z její výpovědi vyplývá, že i ona poškozené D. poskytla pervitin a pokud je mu známo, tak v minulosti jí pervitin dávala. Jmenovaný rovněž uvedl, že Barbora H. měla pervitin u sebe také když jela na chatu. Potvrdil, že v pátek večer poskytl poškozené pervitin 0,1 g ke kouření, přičemž na chatě se nejdříve ptal, jestli někdo nemá „kapsle“, H. řekla, že má a když ji hledala, tak jí řekl, ať už ji nehledá, že je lepší si zabalit pervitin do kapesníčku, neboť pokud je droga v kapsli, rozpouští se zhruba 20 – 30 minut, v kapesníčku asi 5 – 10 minut. Posléze si vzal ze stolu pervitin, akcentoval však, že tento nedostal od P., ležel na stole, dal si jej do kapesníčku a sáček s pervitinem zpátky položil na stůl. Holkám řekl, pokud chtějí, ať si vezmou, že jim to dávat nebude, pak již nikomu pervitin neposkytl. K dotazům soudu dále uvedl, že pervitin užívá zhruba 4 roky, různě, jednou až třikrát za měsíc, „drogy nekupuje, dostal je“. V současné době pervitin neužívá asi 7 měsíců, naposledy právě na chatě spoluobžalovaného P. na xxx. Účinky pervitinu zná, ví, že obchodování s drogami je trestné. Spoluobžalovaného P. zná zhruba 2 – 3 roky, vypomáhal mu na chatě s rekonstrukcí někdy od r. 2012. Za pomoc mu bylo přislíbeno užívání chaty pro jeho potřebu, tzn. mohl tam přijet na víkend s kamarády, akcentoval, že peníze ani drogy mu P. za práci nedával. Následně uvedl, že pervitin od P. dostal asi v pěti případech v množství 1 g pro jeho potřebu či jeho kamaráda, který mu na chatě vypomáhal, a to zřejmě proto, že P. byl s odvedenou prací spokojen. Pokud byl dotázán, jak chápal předání pervitinu P., odmítl odpovědět. Návrh jet na xxx 5.7.2013 byl jeho a Jirky P., chtěli tam jet s holkami, a to s Jiřkou D. a Bárou H. s tím, že si udělají pěkný víkend, něco popracují, holky pouklízí apod. Zmíněnou akci na víkend domlouval on (myšleno H.). P. věděl, že předmětný víkend tam přijede s P., o děvčatech nevěděl, byli dohodnuti, že dodělají schody. Děvčata s touto akcí souhlasila, měla informaci, že jim za výpomoc poskytne nějaký pervitin, současně však dodal, že on v té době pervitin neměl. Pokud byl dotázán, jak tudíž chtěl předat děvčatům pervitin, když jej neměl, rovněž odmítl odpovědět. Klíče od chaty P. dával na určené místo. Obě děvčata znal, poškozenou asi čtyři roky, byla jeho kamarádkou, neboť po nějakou dobu udržoval známost s její sestrou. Věděl o ní, že si občas zakouří „trávu“ a že poslední dobou užívá s Bárou H. pervitin, která jí ho poskytovala. Ke způsobu aplikace zmíněné drogy uvedl, že poškozená pervitin kouřila většinou ve šlukovce.

V době, kdy jeli na chatu, neví, zda poškozená měla u sebe drogy, nesvěřila se mu a také žádné drogy sama nevytahovala. H. zná dva roky, je mu známo, že tato za obchodování s pervitinem dostala „podmínku“, bydlela s klukem, který drogu vyráběl a ona jej měla prodávat. Zda užívala i něco jiného, neví. 5.7.2013 neviděl, že by H. u sebe měla nějaké drogy, ovšem když jí zmíněného dne telefonoval, tato měla zpoždění s tím, že na něco čeká, a tudíž předpokládal, že čeká na pervitin. V době příjezdu na chatu u ní neviděl pervitin ani žádnou drogu. Následně však dodal, že dle jeho názoru H. pervitin u sebe nějaký měla, neboť když jeli na chatu, tak ve vozidle seděl s H. vzadu, toto řídil P. a vedle něj seděla poškozená. Byl unavený, polehával v autě a usínal a všimnul si, že se dozadu otočila Jiřka D., podívala se na něj a viděla, že je unavený, proto se podívala na Báru a pokynula jí hlavou, „ať mu dá“, Bára zakroutila hlavou, že mu „nedá“, z této gestikulace vdedukoval, že vzájemné popsání pohledy souvisely s ním a pervitinem. On sám od děvčat pervitin nedostal ani jim o něj neříkal, neviděl, že by H. u sebe nějakou drogu měla či že by někomu něco po celou dobu jeho přítomnosti na chatě dávala. Na chatu, kde se svítilo, přijeli kolem 21.00 hod., a proto holkám řekl, ať chvíli počkají a šel na chatu, kde byl Tomáš P. a další Tomáš, kterého

příjmením nezná. Spoluobžalovaný seděl na gauči, řekl mu, že přivezl i holky, že něco pouklízí, něco udělají, ale zlehka, že to bude volnější, s čímž P. souhlasil. Poté vzal ze stolu sklo s pervitinem aniž by se kohokoliv ptal, zda si jej může vzít, a šel do auta. Vycházel z domněnky, že pervitin je od P. a proto si jej vzal. Následně uvedl, že se zeptal Tomáše, jestli si ho může vzít, s čímž on souhlasil a proto si jej vzal, aby jej mohl nabídnout holkám. Na stole bylo jen sklo a sáček, ve kterém byl zhruba 1 g pervitinu. Děvčata nevěděla, od koho pervitin pochází, podal jim sklo, ony už věděly, co s ním mají dělat. Droga ve skle byla již nachystaná, kdo ji takto připravil neví. Po přinesení do auta ji podal jedné z dívek, již neví které, a tyto si daly pár „prásků“. Ve šlukovce mohlo být cca 0,4 g, „kouření“ mohlo trvat pět minut. Při příjezdu na chatu spoluobžalovaný P. se mu zdál v pohodě, žádná negativní reakce na to, že si vzal pervitin ze stolu, nebyla. Po příchodu na chatu asi po 5 – 10 minutách si sedli a on (myšleno H.) se zeptal přítomných, zda někdo nemá kapsli. P. ani nevěděl, co je to kapsle, dotaz byl směřován k Báře H. a k Tomáši P., Bára odpověděla že má a začala ji hledat. Aniž by ji však viděl, řekl jí, ať nehledá, že si dá drogu do papírového kapesníčku. Poté se podíval na P., který mu pokynul hlavou, že si pervitin ze sáčku může vzít a proto si jej vzal a dal si do kapesníčku asi 0,4 – 0,5 g a sáček vrátil na stůl, otočil se na holky a řekl jim, že pokud chtějí, ať si vezmou také. Bára H. si pervitin dala do kousku papírového kapesníčku, a to asi 0,1 – 0,2 g, Jiřka D. si mohla vzít zhruba 0,1 g, P. během toho kouřil sklo, které přinesl z auta zpět na chatu. Co se týče užití zmíněné drogy děvčaty, tak Bára si tuto dala do kapesníčku a Jiřka to kouřila ve skleněnce, avšak asi v jiné, než kterou měl P. Večer v pátek šel dělat schody s P. dlouho do noci, zhruba do 01.00 – 02.00 hod., poté usnul v křesle a když se probudil, zase šel něco dělat. Do tohoto okamžiku neviděl, že by děvčata si braly další dávku drogy. V sobotu ráno posnídal, pokračoval v práci, holky uklízely nádobí a poté si šly zahrát na hřiště frisbee, P. šel s D. na procházku a on zase pracoval na schodech. V sobotu osobně žádnou drogu holkám nedal, neviděl, že by ony samy nějaký pervitin užily, neviděl, že by jim někdo něco dával, a to ani Tomáš P. Dokáže rozpoznat, jak se člověk chová po požití pervitinu a vzhledem k tomu, že holky pracovaly, „tak asi měly něco užito“, v opačném případě by byly unavené. V sobotu večer jeli k řece pro kameny, které potřebovali na schody, a to asi dvakrát, a k večeru holky šly do nějaké hospody a jak dlouho se tam zdržely, neví. V průběhu sobotního večera a noci neviděl, že by holky a P. užili nějaké drogy, většinou byl venku. Pouze chvíli si večer lehl na gauč, pervitin na stole již nebyl, neboť poté, co si vzaly holky, si on vzal zbytek. V neděli byl u souseda Gusty, který mu dal oběd, a v průběhu oběda viděl, jak Jiřka s Bárou jely dolů z kopce na koloběžce. Po návratu mu bylo řečeno, že holky odjely do Ostravy. P. jim za práci odměnu nedal. O event. dohodě mezi děvčaty a P. ohledně úklidu v Ostravě – Výškovicích v jeho bytě neví. Na chatě obžalovaného P. marihuanu kouřil pouze Jirka P. Pokud obdržel od P. opakovaně pervitin jako odměnu za práci, pak tento byl vždy v sáčku, kapsli s pervitinem u P. neviděl. Neví o tom, že by se pervitin aplikoval i prostřednictvím přístroje Vaporizér, kdy tento je na užití marihuany. Do pátku 5.7.2013 neměl žádný problém s Bárou H., nehádali se. Připustil, že zbytek pervitinu, který si vzal ze stolu na chatě u P., si mohl dát do ponožky, neboť takto činil vždy, když neměl kapsu. Neviděl, že by P. kromě pervitinu užil nějaké jiné prostředky či léky, alkohol na chatě nepili, neboť tento zde nebyl. Obžalovaný Damián H. rovněž uvedl, že slíbil holkám za výpomoc na chatě pervitin jako odměnu, když přijeli na chatu, u sebe svůj pervitin neměl. Současně uvedl, že si není jist, zda někdy viděl Báru H. užít pervitin v kapsli. Podle jeho názoru v době příjezdu na chatu P. Jiřina D. asi pod vlivem pervitinu nebyla, Bára H. možná. K dalším cíleným dotazům svého obhájce obžalovaný H. uvedl, že typ skleněnky, který donesl z chaty do auta a předal

děvčatům, měl předtím v ruce asi dvakrát, nebyl schopen odhadnout, kolik v této bylo pervitinu. Pokud uváděl asi 0,4 g, pak se jednalo jen o jeho odhad. V autě mohli vykouřit zhruba 0,1 g. Jak intenzivně pervitin kouřila D. nebyl schopen uvést. K dalšímu cílenému dotazu: „Uvedl jste, že na stole v chatě byl pervitin, Jiřina D. si vzala z toho stolu nebo event. kouřila z jiných zdrojů“ odpověděl, že to právě neví, jak to bylo přesně. Zda si skutečně vzala pervitin, který ležel na stole, rovněž uvedl „nejsem si jistý“. D. s H., když jely na chatu, věděly, že on (myšleno H.) pervitin nemá. Předseda senátu již v průběhu kladení otázek obhájce obžalovaného H. JUDr. Chyly konstatoval, že soud nebude brát zřetel na položené otázky, neboť tyto byly sugestivní a kapciózní, tedy v rozporu s ustanovením § 92 odst. 3 tr.ř. K dotazům soudu obžalovaný H. dále uvedl, že si není vědom, že by Jiřina D. v souvislosti s užitím pervitinu si prohlédávala kapsy nebo zavazadla svá či jiných, taktéž neví, že by se tato vzdálila v okamžiku, kdy začala užívat pervitin. K dotazu spoluobžalovaného P. obžalovaný H. uvedl, že mezi nimi byla dohoda, že děvčatům za odvedenou práci na chatě pervitin dá on.

Svědčyně Barbora H. byla procesně vyslechnuta dne 10.7.2013 (č.l. 285 – 292, resp. 293), kdy tato k předmětu výslechu uvedla, že Jiřinu D. zná již odmalička, od školky, zná ji nejlépe ze všech. V posledním období se vídaly denně, je jí známo, že drogy brala asi dva roky, začala je brát s jinou partou než ona, ale pak je „měly spolu“. Ona (myšleno H.) bere drogy asi také dva roky, a to pervitin, který užívá polykáním, kouřením, šňupáním, v poslední době ho hlavně polyká. Pervitin užívá tak třikrát do týdne, většinou o víkendu, v jedné dávce užívá 0,1 - 0,2 gramu. Marihuanu zkoušela také, ale nedělala jí dobře, pervitin na ni působí tak, že zvládne více věcí. Jiřina D. kouřila marihuanu a brala pervitin, který kouřila, šňupala anebo ho jedla. Zmíněnou drogu většinou brala o víkendu, přes týden ne. Jedna dávka činila maximálně 0,1 g, někdy i méně. Minulý víkend za ní s Jiřinou přijeli kamarádi Damián (H.) a Jirka (P.), kdy první z jmenovaných jim nabídl, že mohou jet uklízet na chatu za pervitin, což akceptovaly. Všichni čtyři pak přijeli na chatu autem, který řídil Jirka, někdy ve 22.30 hodin. Chata od Tomáše byla na xxx, příjmení Tomáše nezná, viděla jej daného dne poprvé. Když přijeli k chatě, tak se v ní svítilo, což se Jirkovi s Damiánem asi nelíbilo. Damián došel k závěru, že je Tomáš ještě v chatě a vyzval je, aby počkaly chvíli v autě. Vrátil se asi za sedm minut, přinesl sklo s pervitinem, který pak kouřili. Sklo bylo neobvyklé, tak se ptaly od koho je a bylo jim řečeno, že je od Tomáše. Pervitin jim dal proto, aby jim utekl čas při čekání a nic za to nechtěl. Pervitin dostala ona a Jiřina. Jirka v tu dobu v autě nebyl, už zůstal v chatě. Ve skle bylo asi 0,4 gramy pervitinu, Damián to žhavl a ony dvě to kouřily, respektive si pak k nim sedl do auta a kouřil to s nimi. V autě seděli asi pět minut, pervitin se ve skle rozpustil a zůstal v tom skle. Mohly vykouřit tak 0,1 gramu pervitinu. Damián pak odešel a asi za deset minut přišel Jirka s tím, že mají jít nahoru. V chatě seděl Tomáš (P.) ještě s dalším Tomášem, byl to asi jeho řidič, blíže jej nezná, také se s ním viděla poprvé a naposledy. To, že byl řidič od P. usuzovala z toho, že ho všude vozil v autě, jehož bližší značku nezná, jen to, že se jednalo o kombik stříbrné barvy. Po příchodu si obě s poškozenou daly pervitin zabalený v kapesníčku, ten jim dal Damián, který jej dostal od P. To, že byl pervitin od jmenovaného ví z toho důvodu, že se ho Damián přímo ptal, zda je to jeho podíl, na což mu tento přitakal. Pervitin ležel v sáčku na stole, bylo ho tam asi 1 gram, Damián si vzal celý ten sáček. To, co od něho dostala v kapesníčku, ona spolkla a Jiřina vykouřila. V kapesníčku mohlo být tak 0,2 gramu, Jiřině dal Damián do skla tak 0,1 gramu a sobě si dal Damián do kapesníčku asi tak 0,2 – 0,3 gramu, zbytek pervitinu si Damián schoval do ponožky. Zda v tu chvíli tam byl i Jirka si nevybavuje, protože jmenovaný na chatě různě pobíhal. Sklo, ze kterého kouřili v autě, pak Damián odnesl

do chaty, dal jej na stůl. Jirka si ho sám z toho stolu vzal a kouřil, na což P. ani Damián nic neřekli. Potom prováděli na chatě různé práce, a to i přes celou noc. P. s řidičem Tomášem pak druhý den ráno kolem 07.00 nebo 08.00 hodin odjeli do Ostravy, přičemž nazpět P. po obědě přivezli úplně jiní kluci jiným vozem. Oni s Jiřinou uklízely až do tmy, P. někdy pomáhal při práci, jindy jen tak seděl, vypadal nějak divně, asi si dal nějakou pilulku, kterou si dal i předchozí večer těsně předtím, než jeli pro kameny k řece na schody. Říkal, že to má na uklidnění, byl to normální prášek - tabletky. O jaký lék se jednalo konkrétně neví. Asi o půl jedenácté večer šly samy s Jiřinou na diskotéku do města. Jiřina si dala dvě deci bílého vína, ona nealko a seděly tam asi hodinu, protože se nudily, tak odešly. Po cestě potkaly nejprve Damiána a pak Jirku, který jim řekl, že P. si dal 1,1 gramu pervitinu a že se s ním v té chatě nedalo vydržet. Když se vrátili, tak již svítalo. Tomáš seděl omámený, ptali se jej, co si dával a on jim odpověděl, že tu pilulku. Pak si všichni povídali, a když už bylo světlo, tak zase začali pracovat. Dopoledne se s P. domluvili, že pojedou uklidit i k němu do bytu do Ostravy. Za úklid na chatě jim měl dát pervitin Damián, a to z toho pervitinu, co dostal od P. O tom, že za úklid v bytě dostanou od P. pervitin nebylo výslovně domluveno, ale z obsahu dohody to bylo všem jasné. Do Ostravy přijela s Jiřinou vlakem, který jel kolem 15.00 hodin. Jirka s Damiánem zůstali na chatě a Tomáš P. přijel do Ostravy na kole. Po příjezdu na nádraží Ostrava - Kunčice, kde za nimi přijel Tomáš na tom kole, nejprve šli kousek od nádraží do hospody a pak do baráku asi kilometr od nádraží, ze kterého je jejich majitel zavezl do Ostravy do Tomášova bytu, který byl nedaleko Kotvy a hned zase odjel. Do P. bytu přijeli v neděli kolem 18.00 hodiny, byla hodně unavená, proto požádala Tomáše P., aby jim dal pervitin, na což se jich zeptal, jak to chtějí, řekly mu, že do kapsle, tak to nachystal. Nejprve jim řekl, že neví, zda kapsle má, pak je hledal. Po celou tu dobu uklízela v kuchyni, Jiřina byla s P. v obýváku a pak ji zavolali, že už je to hotové. Když přišla do obýváku, tak každá dostala od Tomáše jednu kapsli, jež byla asi centimetr velká, oranžovobílá, nebyla průhledná, nedalo se poznat, kolik je uvnitř pervitinu. Od pohledu nebylo možné odhadnout množství pervitinu, ale podle toho, jak to na ni účinkovalo, tak to mohlo být něco přes 0,2 gramu. Pro ni to bylo tak akorát, ale více než obvykle, kdy si dávala tak 0,2 g pervitinu, pro Jiřku, která si dávala tak 0,1 gramů pervitinu, to však bylo moc. Obě dostaly stejnou kapsli, zapily ji vodou, neví, zda si kapsli vzal i Tomáš. Po užití kapsle jí dal Tomáš s Jiřkou ještě nějaký nafouklý sáček, na konci sáčku byl plastový svršek, jak je u Jupíku, s tím, že jim řekl, ať to vdechují. Sáček byl velký asi jako sáček od vysavače, když to dýchala, tak po třech nadechnutích byl sáček prázdný. P. jim řekl, že je to něco jako pervitin, ale bez chemikálií, prostě čistý pervitin. Po nadechnutí vydechla minimálně kouře, ale měla pocit, jako by kouřila, nemělo to žádnou chuť ani to nebylo nijak cítit. Ona „vykouřila“ dva sáčky, takže celkem se nadechla asi šestkrát, Jiřka jenom jednou a pak konstatovala, že už to nechce. Způsob, jakým se sáček plnil, neviděla. Než přišli do bytu, tak Jiřka dvě noci nespala, celý den nic nejedla ani nepila, vypadala vyčerpaně, ale na nic si nestěžovala a ani nevypadalo, že by měla nějaký zdravotní problém. Uklízet v bytě začali asi hodinu po příchodu do bytu, bylo to poté, co užili kapsli i pervitin ze sáčku, mohlo být tak kolem 19.00 hodin. Asi za tři čtvrtě hodiny si začala Jiřka stěžovat, že nezvládá ty stavy, začalo se to stupňovat, měla hodně rychlé pohyby a mluvila z cesty. Ptala se Tomáše, co to je, on řekl, že se nic neděje, že se to tak někdy stává, že už to viděl u mnoha lidí, že se z toho tak za hodinu dostane, že to bere již deset let a má s tím zkušenosti. Jiřka si stěžovala, že má žízeň, tak jí dávali pít vodu. Pak chtěla, aby ji osprchovali, tak ji Tomáš odnesl do koupelny, kde ji oblečenou sprchoval, Jiřka pořád máchala rukama i nohama, tak ji odnesli zpět, protože v koupelně dělala moc velký rachot. Pořád přesvědčovala (myšleno H.) P., aby

zavolal sanitku, ale on jí tvrdil, že je to normální, že už to viděl mnohokrát. Jiřina máchala rukama strašně moc, tak to již začala na Tomáše křičet, ať zavolá sanitku, ale on jí řekl, že ví, jak jí pomoci. Donesl krabičku s ampulemi diazepam, otevřel jednu z lahviček a dal jí Jiřině do pusy, zatímco ona ji držela. Krabička byla spíše obalem z tuhého papíru a nesla název diazepam. Ampule byly spojené dohromady, měly asi 5 cm, musely se odloupnout a byly červené. Věděla, o jaký lék se jedná, neboť ho užívá její sestra na epilepsii. Tomáš dal diazepam Jiřce do pusy, drželi ji, ona Jiřku uklidňovala a pak ji přemístili na gauč. Tomáš si sedl a dal si její nohy na svoje, aby ji držel. Jiřka ležela na zádech, ona seděla vedle ní na zemi a objímala ji. Po půl hodině se uklidnila, začala usínat, postupně pak usnul i Tomáš a ona, když byla v mikrosnánku, tak slyšela divné zvuky. Bylo to asi kolem deseti hodin, Jiřka kašlala, ale vzhledem k tomu, že již čtyři dny měla chřipku, tak si myslela, že je to z toho. Vzbudila Tomáše, aby se ho zeptala, co se děje, ale on jí řekl, že jenom kašle. Obrátili ji na bok, aby se neudusila, to již neměla ty zrychlené pohyby, jen takové tiky, jako by mluvila ze spaní. Zdálo se jí, že se její stav zlepšil. Kolem jedenácté pak usnuli všichni. Probudila se ve čtvrt na devět, dívala se na Jiřku, na její hrudník, připadalo jí, že dýchá, odešla do kuchyně, aby ji nevzbudila. Začala uklízet, skončila asi za třičtvrtě hodiny, tak šla za nimi zpátky do obýváku. Jiřka měla odkrytou část těla, všimla si, že má modrou ruku, odkryla ji a zjistila, že je celá modrá. Vzbudila Tomáše a řekla mu, že je Jiřka mrtvá, na což on reagoval tak, že to není možné, že jenom spí, že ji odnese do koupelny a osprchuje ji. To už jí ale nesl do koupelny sám, protože ona se na to nemohla dívat. Po návratu z koupelny jí oznámil, že je Jiřina mrtvá. Začali brečet a Tomáš zavolal sanitku. Vzhledem k tomu, že celou situaci nezvládala, tak napsala své jméno a číslo a odešla ke kostelu u Kotvy. Asi za hodinu jí zvonil mobil se skrytým číslem, sdělili jí, že jsou od policie a že s ní potřebují mluvit. Pervitin od Tomáše na ni působil jako jakýkoliv jiný, jen působil o několik hodin déle, než na co je zvyklá.

V rámci další výpovědi **svědkyně Barbora H.** dne 5.9.2013 k předmětu výsledku za přítomnosti obou obhájců tehdy obviněných P. a H. vypověděla (č.l. 295 – 301), že skutečně po předchozí dohodě s Damiánem H. se dohodla, že pojedou na chatu do xxx Jiřina D., Damián H. a Jirka P., kde budou pracovat. Mělo se jednat o chatu, kam Damián jezdí již dlouho, kdy za práci dostával pervitin, což jí sám řekl. Od koho drogu dostával se dověděla až po příjezdu na chatu, kam dorazili kolem 22.00 hod. v pátek. Posléze H. shodně jak v předchozí výpovědi popisovala čekání v autě s D., neboť na chatě se ještě svítilo, kdy ony dvě včetně H. posléze kouřily pervitin ve skleněné trubce, kterou donesl H. Údaje o množství pervitinu ve skleněnce se nepodstatně lišily. Po příchodu na chatu se zde nacházel P. se svým řidičem, bavili se o různých věcech, ony se dotazovaly P., jak by chtěl uklidit chatu. Posléze si daly pervitin zabalený v kapesníčku, který dostal Damián H. od Tomáše P. a Damián ho dal jim. Na stole v sáčku ležel pervitin v množství asi 1 g, kdy posléze do papírového kapesníčku si pervitin vzal Damián a vyzval je, aby si s D. daly také. Ona (myšleno H.) si vzala asi 0,1 g do kapesníčku a posléze tento spolkla, Jiřka D. si vzala shodné množství taktéž do kapesníčku a užila stejným způsobem, tedy spolkla. Po spolknutí zmíněného pervitinu zbylí přítomní pervitin kouřili ve skleněných trubkách Tomáše P. Později v noci jeli sbírat kameny, které potřebovali na schody, pro které jeli k řece autem. V sobotu ráno šli do obchodu nakoupit dle učiněného seznamu věci, které potřebují k úklidu. Po návratu začali uklízet, kdy Damián s Jirkou dělali schody, P. někam odjel s řidičem Tomášem. Svědkyně H. dále uvedla, že průběžně kouřili pervitin ve skle, který byl v chatě a ležel na stole a ony si jej braly. V každém skle byl asi tak 1

g pervitinu (č.l. 298). Zmíněnou skleněnku s pervitinem zapalovali větším zapalovačem, díky čemuž vlastně roztavili pervitin. Zda pervitin ležící na stole ve skleněných trubičkách v chatě P. byl za úklid chaty, se nebavili, prostě jej brali. Večer, když kluci stále dělali schody, ona s Jiřkou se šla podívat do místní hospody a když se vracely zpět, potkaly Damiána s Jirkou, kteří jim řekli, že P. si vzal nějaký prášek a je nějaký divný. V další části pobytu na chatě chvíli odpočívali a pak zase uklízeli a kluci dělali pořád schody. Svědkyně H. rovněž potvrdila, že posléze P. se jich zeptal, zda chtějí jít k němu domů uklidit, s čímž souhlasily. Od H. tak, jak měly slíbeno, žádný pervitin nedostaly a bylo jim blbé se o tom bavit, neboť nevěděly, jestli pervitin na stole v chatě a ten, který obdržely, byl zadarmo nebo za úklid. K P. jely proto, neboť se domnívaly, že za úklid dostanou pervitin, který poté prodají a budou mít s Jiřkou D. peníze. Svědkyně sice připustila, že P. jí neřekl přímo, že za úklid u něj doma obdrží pervitin, řekl jim, že jim za to „něco“ dá, avšak s ohledem na okolnosti a obsah rozhovoru věděly, že P. tím měl na mysli pervitin. V další části této své výpovědi svědkyně H. popisuje sled událostí shodně se svou předchozí výpovědí a dále dodala, že v současné době drogy neužívá, vykonává probační dohled. V hospodě na xxx, jak byla s poškozenou, tato si zde dala 2 dl bílého vína, žádný jiný alkohol nepila. Neví, zda před odjezdem s H. do xxx měla poškozená D. nějaké drogy, neboť tato byla ve xxx a ona (myšleno H.) byla v xxx. Poškozená však byla nemocná, měla asi tři dny chřipku, před odjezdem ve čtvrtek večer měla teplotu, rýmu, hleny a kašel. Když byly na chatě, tak dle jejího sdělení se jí ulevilo. K cílenému dotazu obhájce H. JUDr. Chyly, kolikrát D. dostala pervitin od H. v době od 5.7. do 8.7.2013, uvedla, že asi dvakrát, a to jednou v autě a pak po příchodu z auta na chatu v xxx. K pervitinu na stole na chatě v xxx uvedla, že Tomáš P. řekl Damiánovi H., že tento pervitin má od něj a H. se jich zeptal, zda si dají, s čímž souhlasily, a proto pervitin nachystala do kapesníčku, který posléze užily. V závěru této výpovědi setrvala na svém tvrzení, že dle jejího názoru v ostravském bytě P. bylo v kapsli více než 0,2 g pervitinu, což dovozovala z účinku, který na ni tento měl a jak se po užití té dávky chovala a co dělala.

Svědčce Barbora H. u hlavního líčení zejména potvrdila správnost svých výpovědí učiněných v přípravném řízení, které si přečetla, s těmito souhlasila a dobrovolně je podepsala. Na samotném počátku své výpovědi v rámci dokazování byla svědkyně velmi důkladně a podrobně poučena o své povinnosti vypovídat pravdivě. Jmenovaná potvrdila, že drogy začala užívat asi v 17 letech, a to pervitin, který aplikovala šňupáním či polykáním, a to buď si jej dala do kapsle nebo jej zabalila do papírového kapesníčku a polkla. Pervitin užívala i několikrát týdně, kapsle použila z léků, kdy jejich obsah vysypala a dovnitř dala pervitin. 5.7.2013 v době nasedání do auta k H., D. a P. měla u sebe pervitin, asi 2 dávky, tj. 0,2 g, měla jej v „dealeráku“, nepamatuje si, zda u sebe měla kapsli. Po smrti poškozené žádnou drogu neužila, což je možno ověřit výsledkem testu, kterým se podrobuje v rámci probačního dohledu. Nepamatuje si, zda 5.7.2013 v době odjezdu na chatu měla poškozená u sebe nějaké drogy. Po celou dobu neviděla, že by si drogy vytáhla z kapsy či ze zavazadla. Když odjížděli na chatu, byla nemocná, měla chřipku, léčila se sama, u lékaře nebyla. S nabídkou jet na chatu přišel Damián, ona s Jiřkou sháněly nějakou brigádu, kde by mohly být spolu. Damián H. jim nabídl možnost úklidu na chatě, za což jim slíbil pervitin s tím, že on s P. budou dělat nějaké schody. Na množství pervitinu dohodnutí nebyli, v případě získání drogy takovýmto způsobem ji chtěli v Bruntále prodat. Je jí známo ze sdělení H., že za schody, které dělal P. na chatě, měl od něj dostat pervitin, z čehož měl nejspíše dát i jim. Posléze svědkyně H. popisovala shodně příjezd autem na xxx

kolem 22.00 hod., kdy zjistili, že obžalovaný P. je ještě na chatě, a proto kluci řekli, ať počkají v autě. Potvrdila, že H. posléze přinesl skleněnou trubku naplněnou pervitinem, dle odhadu 0,3 g, do auta, kde jej posléze s H. a poškozenou užili. Poté se odebrali do chaty, kde byl Tomáš P. s nějakým jiným Tomášem, jež měl být údajně jeho řidič, a oni, co přijeli autem. Posléze užili pervitin, který dal P. H. a posledně jmenovaný dal zmíněnou drogu jim. Ona (myšleno H.) si s poškozenou pervitin nachystaly do kapesníčku a spolkly, ona mohla užít 0,2 g a poškozená 0,1 g. Domnívá se, že jak ona, tak i poškozená neměly předmětného večera u sebe prázdnou kapsli, užívání pervitinu v kapesníčku nebo v kapsli je rozdílné v tom, že kapesníček se rychleji rozpustí a tudíž je rychlejší nájezd, může však dojít k rozpuštění pervitinu i v puse, což není příjemné. Po zmíněné aplikaci pervitinu jeli k řece tahat kameny z řeky na schody s autem. Vrátit se mohli kolem 03.00 hod. U ní a taktéž u poškozené, se nevyskytl žádný zdravotní problém při nošení kamenů. Poté začaly uklízet v chatě a kolem chaty, v noci nespaly a taktéž nic nejedly. V sobotu uklízely chatu, kluci dělali venku schody. V chatě byl na stole pervitin ve skleněných trubkách, který byl od P. Zmíněný pervitin posléze průběžně kouřili vícekrát během dne, bylo to dle jejich úvahy. Nikdo nedělal žádné scény, že by mu někdo vzal pervitin. H. ani P. proti popsanému postupu nic nenamítali. Obžalovaný P. v sobotu odjel s řidičem Tomášem někdy dopoledne a vrátil se odpoledne, kdy jej přivezli nějakí dva kluci včetně jeho kola. V sobotu snad přijela na chatu i přítelkyně P. se synem, která tam byla asi půl hodiny a poté odjela pryč. Je pravdou, že v sobotu večer byla sama s poškozenou ve městě, kluci ještě dodělávali schody. Zdržely se zde asi dvě hodiny, Jiřka si tam dala 2 dl vína, které vypila. Při zpáteční cestě již potkaly P. a H. na koloběžce a poté byli všichni čtyři na hřišti, kde hráli frisbee a P. měl být na chatě, měl být divný, neboť si měl vzít snad nějaké léky. V následující době Tomáš P. zase odjel, ony pracovaly, H. s P. se neměli k tomu jet domů a ony nevěděly, jak se domů dostanou, poněvadž auto, kterým přijeli, mělo být rozbité. V neděli musely být doma a musely mít nějaké peníze, bylo jim hloupé dotazovat se H., zda za svou práci jim něco dá. P. se vrátil v neděli kolem oběda, řekly mu, že H. jim nic nedal a že to potřebují nějak udělat, nabídl jim, aby jely do Ostravy uklidit i jeho byt, že jim za to něco dá. U nabídky byly obě, bylo jim jasné, že jim za to poskytne pervitin, přestože to takto přímo vyřčeno nebylo, nemluvilo se ani o množství. Není si jistá, zda P. s H. věděli o jejich záměru uklidit byt P. v Ostravě. V 15 hod. jim jel vlak do Ostravy, aniž by se nějak rozloučily, odešly na něj. Nevzpomíná si, že by v neděli dopoledne až do příchodu do ostravského bytu P. užily nějaký pervitin, domnívá se, že poškozená u sebe neměla žádnou drogu, ona měla pouze tu trochu, o které se zmínila. Při příchodu do bytu P. zjistily, že je tam strašný nepořádek, spousta ušpiněného nádobí, a proto s poškozenou začaly uklízet. P. řekla, že jsou unavené, vyčerpané a nemohou začít uklízet jen tak. Šel (myšleno P.) jim přichystat dávku pervitinu, kdy se jich zeptal, jak to chtějí, řekly mu, že jestli má kapsli, tak do kapsle. Pervitin nachystal do kapslí, které byly barevné, takže neviděly, jaké množství je uvnitř. Ptala se jej, kolik tam toho je, protože poškozená nebyla zvyklá na takovou dávku jako ona, řekl jí, ať se nebojí, že tam toho moc není a proto kapsli spolkly. Pervitin začal najíždět asi po 20 minutách, byla to asi velká dávka podle toho, jak to na ní působilo, určitě to bylo 0,2 g. Dále dodala, že však nespala a nejedla dva dny. Plnění kapslí P. neviděla, uklízela v kuchyni. Poškozená byla s P. v obýváku. H. rovněž uvedla, že si nevzpomíná, že by v bytě P. viděla kapsle, možná je měl v sáčku, neví, nechce lhát. Nadále si uvědomuje, že jako svědkyně musí vypovídat pravdu. Posléze jim P. dal nějaký sáček, jehož obsah vdechla, vydechla něco jakoby kouř, byl to lehký dým, ptala se jej na to, vysvětlil jí to, ale ona to nepochopila. Jiřce také poskytl „sáček“ s obsahem, avšak té to nechutnalo. Při srovnání s nájezdem pervitinu byl tento menší, „takový mini

nájezd“. Sáček jim nabídnul ihned po spolknutí kapsle. Ona potom uklízela kuchyň, poškozená měla uklízet obývací, kdy posléze začala mít takové prudší pohyby, říkala, že tyto stavy nezvládá, asi to začalo „moc najíždět“. Potila se, chtěla stále vodu, kterou jí poskytli, stavy začaly sílit, pohyby byly prudší, říkala, jakoby přestávala vidět. Chtěla (myšleno H.) zavolat záchranku, s čímž však P. nesouhlasil. Dále již popisovala další průběh děje shodně se svými předchozími výpověďmi, na což soud odkazuje. K cíleným dotazům soudu a stran svědkyně H. dále vypověděla, že pokud uváděla nějaké konkrétní množství drogy, pak dle jejího názoru tyto údaje vztahující se k těmto detailům jsou nejpresnější ihned v první procesní výpovědi učiněné před policejním orgánem, avšak akcentovala, že dle jejího názoru v kapsli od P. bylo více než 0,2 g, přestože v rámci první výpovědi uvedla, že tam bylo 0,2 g. Po příchodu na chatu P. 5.7.2013 s poškozenou užily pervitin v kapesníčku, nebyla schopna vysvětlit, proč uváděla, že poškozená Jiřka D. pervitin kouřila. Zapalovač předložený v rámci dokazování u hlavního líčení identifikovala jako zapalovač, který viděla na chatě P., kdy posledně jmenovaný s ním manipuloval a používal se ke žhavení skla. Nachlazení či onemocnění poškozené bylo dle jejího názoru zřejmé všem přítomným na chatě, neboť tato měla rýmu a kašlala. Na upřesnění uvedla, že po příchodu od auta do P. chaty jim dal H. pervitin, který ona pro sebe a poškozenou nachystala do kapesníčku, který poškozená dala a posléze zmíněnou drogu užily. Když přijeli autem k P. chatě na xxx tak, jak popsala, H. donesl pervitin od P., kdy vychází z toho, že Damián „takové sklo neměl“. Domnívá se, že Damián jí řekl, že pervitin je od P., neboť o skle, jež bylo pro ně neobvyklé, se v autě začali bavit, „odkud to Damián má“. K cílenému dotazu, z čeho dovozuje tvrzení, že na chatě byl pervitin P., uvedla, že věděli, že je od P., nejdříve P. předal H. pervitin za okolností, jak již popsala, a na další den viděla P., jak vysypal na stůl asi gram pervitinu mezi popel, bylo vidět, že ten člověk toho má hodně. V době plnění kapslí pervitinem dle názoru P. H. uvedla, že se nacházela v kuchyni, umývala nádobí pod tekoucí vodou. Neví, zda slyšela hovor mezi P. a D., asi ne, avšak ví, že se bavili o pervitinu, kdy poškozená řekla něco v tom smyslu, že tolik pervitinu ještě nikdy neviděla, avšak sama u tohoto rozhovoru nebyla a „ani se nedívala, kolik čeho má“. Plnění kapslí Tomášem P. neviděla, avšak když jim je předal, ptala se jej, kolik tam toho dal a on jim řekl, „že moc ne“, nikdo další tam nebyl a ví, že poškozená to neplnila, což dovozuje z toho, jak již uvedla. P. se ptaly, kolik tam toho dal, Jiřka D. věděla, že si může dát maximální dávku 0,1 g, že více nemůže. Na P. chatě na xxx o víkendu marihuanu nekouřila. Svědkyně Barbora H. setrvala na své výpovědi i v rámci konfrontace s obžalovaným H.

Svědék Jiří P. dne 6.9.2013 před policejním orgánem vypověděl (č.l. 327 – 334) k předmětu výslechu, že společně s Damiánem, Jiřinou D. a jednou holkou, na jejíž jméno si nemůže vzpomenout, se domluvili, že by si mohli udělat pěkný víkend. Nakonec se domluvili, že pojedou na chatu, kde něco vypomůžou, on konkrétně za výpomoc neměl slíbenou žádnou odměnu. Na chatu jeli autem, které řídil on, dojeli v pátek po setmění, kolik bylo hodin, si nevzpomíná, ale mohlo být mezi 21 nebo 22 hodin. V době příjezdu byl na chatě její majitel nějaký Tomáš, on vynášel věci z vozidla, ve kterém slečny zůstaly sedět, Damián šel s ním do chaty, kde se bavil o něčem s Tomášem P. V té chvíli tam byl ještě jeden kluk, který byl zvláštní, zaražený, působil na něho jako hlupák. Potom, co poodnášel věci, tak Damián šel za slečnami do auta, chvíli tam spolu byli, co se tam dělo, neví, protože on zůstal na chatě, zbytek přišli až za chvíli. V době, kdy byl na chatě, tak jejího majitele viděl kouřit skleněnku s pervitinem, on kouřil trávu. V daný páteční večer kromě nich dvou neviděl nikoho

jiného užívat drogy. V době, když byl na chatě v obýváku, tak kouřil marihuanu a na stole viděl skleněnku, přímo pervitin neviděl. Ještě v pátek večer jeli všichni pro nějaké kameny a pak se šlo spát. Vrátili se asi kolem půlnoci nebo jedné hodiny. Na pokoji byl sám. Ráno asi kolem 9 nebo 10 hodiny ho vzbudilo klepání na dveře, posnídal a zapojil se do práce, z těch kamenů dělali schody. Pracoval spolu s Damiánem, majitel chaty u toho nebyl. Má dojem, že ten odjel již v době, když šel spát, a to společně s tím klukem, kterého popisoval a o kterém se domnívá, že mu dělal řidiče. Ráno pak přijel zpátky na kole. Jak již řekl, on pracoval s Damiánem na těch schodech, slečny uklízely chatu. Jestli se na úklidu nějak domlouvali neví, ale práce s kameny pro holky byla moc těžká. „Ve vztahu k úklidu pak ví, že se domlouvali na neděli“. Dopoledne tedy dělali ty schody, odpoledne se poflakovali kolem chaty. V průběhu dopoledne před ním drogy nikdo neužíval, on ale po celý den kouřil trávu. V sobotu žádný pervitin neviděl, v chatě zůstalo pouze to sklo, ze kterého kouřil majitel, bylo na stole. Žádné jiné trubičky tam neviděl. To, že by někdo někomu dával drogy, neviděl, ale rozhodně si všimnul toho, že holky i Damián byli sjetí. Poznal to na nich, hlavně na Jiřince, které to vyčítal. Byli spolu na zmrzlině, kde se pohádali, myslel si, že spolu budou mít pěkný víkend a nakonec se s ní kvůli tomu, že byla sjetá, nedalo ani povídat. Neptal se jí na to, od koho drogy měla, ale na to, proč pokazila víkend, který si mohli udělat hezký. Jiřinka mu na to nic neřekla, jenom brečela, do půl hodiny pak byly holky sbalené a jely vlakem do Ostravy. To, že je někdo pod vlivem prostě pozná, už jen z toho důvodu, že v pátek celou noc nespali a ráno byli zase na nohách. V sobotu šel na hříby, večer připravil oheň, opekł párky, holky u toho nebyly, šly se projít do města, v okamžiku, kdy chtěli jít s Damiánem za nimi, viděli, že se již vrací zpět. Do města odešly kolem 18.00 hodiny a vrátily se asi kolem 20.00 hodiny. Po jejich návratu šli všichni do chaty a sobotní večer proběhl stejně jako ten páteční. Majitel tam nebyl, on šel spát a oni dělali v chatě hluk, neví, co se tam dělo, neboť spal. Damiána viděl kouřit skleněnku od majitele chaty, pravděpodobně s pervitinem. To, že to byla skleněnka od majitele chaty věděl proto, že si jí všimnul kvůli tomu, že byla atypická, velká, dlouhá asi 20 cm. Takovou skleněnku nikdy neviděl, na trávu jsou skleněnky podstatně menší. Damián skleněnku kouřil tak, že trubičku nahříval zapalovačem, který byl také větší a neví, čím byl. V neděli se vzbudil asi kolem 9 hodin ráno, holky a Damián už byli v obýváku. Majitel na chatu přijel asi kolem 11.00 hodin. On posnídal, pouklízel a šel s Jiřinou na tu zmrzlinu, jak již popisoval. Byl z celého víkendu značně rozladěný, očekával něco jiného a ne to, že Jiřina se pod vlivem drog bude chovat jako robot. Po příjezdu majitele na chatu se za chvíli holky sbalily a odjely. Nejprve odjel majitel chaty na kole, holky odešly na vlak. To, že takhle odjedou s Damiánem nečekali, avšak ví, že se s Tomášem P. domluvily na nějakém úklidu. Po nich odjeli s Damiánem z chaty asi za tři čtvrtě hodiny. V průběhu neděle viděl kouřit pervitin ze skleněnky od P. pouze Damiána a tu kamarádku od Jiřiny. Kdo dával pervitin do trubičky, neví. Damiána a kamarádku v průběhu víkendu viděl kouřit dvakrát. Jiřinu užívat drogy neviděl vůbec, ale bezpečně na ní poznal, že je pod vlivem drog. Od doby, kdy holky odjely z chaty, už je neviděl. O tom, že Jiřina umřela, se dozvěděl až na policejní stanici a měl z toho šok. P. před tím víkendem viděl asi dva a půl měsíce zpátky na nějaké párty, ale tam ho jen viděl, seznámil se s ním až na té chatě. To, že bere drogy, je na něm poznat. O tom, že by je vyráběl nebo někomu prodával, nemá žádné poznatky, protože se mu s tím jako cizímu člověku nespřítelil. Damiána H. zná asi osm let, ví o něm, že bral pervitin, byl takový divoký, ale teď už se zklidnil. Jak často drogy a v jakém množství je bral, neví, stejně tak neví nic o tom, že by drogy vyráběl nebo někomu prodával a dost o tom pochybuje. Kamarádku Jiřiny zná asi dva roky, ale jen povrchně. Znal spíše Jiřinu, ale také neví nic o jejím vztahu k drogám, ví jen o tom, že kouřila trávu. Znali se

asi tři roky, nechodili spolu, byli jenom kamarádi. On osobně kouří trávu, a to od svých třinácti let, takže asi po dobu jedenácti let. K osobě řidiče majitele chaty uvedl, že byl divný, připadal mu takový „mentál“. Mohl mít kolem 30-ti let, byl zavalitější postavy, vysoký asi 180 cm, vlasy hnědé a krátké, vysoké čelo. Jeho vůz byl audina asi stříbrné barvy. K dotazům pak dále konstatoval, že to, že byla poškozená sjetá, bylo patrné nejen jemu, protože ji dobře znal, ale bylo to patrné i pro okolí, a to hlavně podle jejího chování. Co se týká vzhledu, byla přešlejší a unavenější.

Svědék Jiří P. u hlavního líčení zejména stvrdil svou výpověď z řízení přípravného a potvrdil, že poškozenou znal velmi dobře, zatímco svědkyni H. moc neznal. Jeho spontánní vyjádření k předmětu výslechu bylo velmi obecné, nekonkrétní, neadresné, pouze v tom smyslu, že si chtěli všichni udělat hezký výlet do Beskyd. V sobotu na chatě P. něco udělali, aby tam nebyli zcela zadarmo. V neděli poškozená byla unavená. V rámci již zmíněné výpovědi žádná zmínka o jakýchkoliv drogách nepadla. K cílenému dotazu soudu a stran tento dále uvedl, že obžalovaného Tomáše P. zná více méně od vidění jako majitele chaty, neví, zda před rozhodnou událostí užíval drogy, tyto vyráběl či distribuoval. Spoluobžalovaného Damiána H. zná dlouho, jednak z bydliště, jednak ze společných sportovních aktivit. Před ním drogy neužíval. Ke vztahu s poškozenou uvedl, že byli dobří kamarádi, rádi se viděli, těšili se na sebe, avšak nechodili spolu. Kromě „trávy“ nikdy žádné drogy u ní neviděl, taktéž neviděl, že by si nějaké drogy aplikovala. Průvodní znaky užívání drog na poškozené nesledoval, taktéž se mu ani ona v tomto smyslu nezmnínila. K víkendů 5. – 7.7.2013 uvedl, že u poškozené Jiřiny D. drogy neviděl, byť s touto nebyl neustále. Návštěvu chaty P. na xxx domlouval s majitelem Damián H. s tím, že tam mohou být celý víkend. Prezentoval to tak, že „holky uklidí, oni něco udělají“ apod. Po příjezdu na xxx k chatě on nosil věci dovnitř, děvčata seděla a čekala v autě. Na chatě byl Tomáš P., kterého pouze pozdravil, neboť více méně to měl s ním domluvené H. Co dělala děvčata v autě neví, auto mělo tónované skla, byla tma, bylo již po 22.00 hod. Neví, že by někdo v tuto dobu v autě užíval nějaké drogy, děvčata mohla být v autě zhruba 30 – 45 min. Na zmíněné chatě byli oni čtyři (P., H., D., H.) včetně P. a ještě jedné osoby, kterou nezná. Když přišel na chatu, neviděl, že by někdo užíval nějaké drogy, prošel do pokoje, kde vybaloval věci, a poté šel spát. Čekal, že přijde Jiřinka, která se na chvíli objevila, ovšem zase šla pryč, proč s ním nezůstala, neví, on si „zahulil“ a šel spát. Když se za ním na chatě zastavila, nepoznal na ní, že by užila nějaké drogy. Když vyjížděli na zmíněný výlet, H. mu připadala jako by „něco užila“. Z pátku na sobotu v noci žádný hluk na chatě neslyšel, vstával v 9 – 10 hod. v sobotu dopoledne, neboť jej vzbudilo „mlácení při práci“. Posléze připustil, že ještě v pátek byli u potoku pro kameny a teprve poté šel spát. V sobotu na chatě na stole viděl „skleněnky“, tyto viděl kouřit Damiána, děvčata nikoliv. O žádné dohodě či prosbě P. související s úklidem jeho bytu v Ostravě přítomnými děvčaty neví. V neděli byly holky na procházce, „Jiřinka byla na něj škaredá“, vyhuboval jí, kolem 10 hodiny jí řekl, co si myslí. Zhruba kolem 12 hod. odešly na vlak a hodinu na to odjel s H. autem domů. K cílenému dotazu, zda v sobotu či v neděli na děvčatech poznal, že by užily nějakou drogu, uvedl, že „spíše Barbora“, Jiřinka byla v neděli unavená, byla na něj škaredá, ale neví, zda něco užila. Pokud se zmínil v rámci své procesní výpovědi o předávkování poškozené, pak tuto informaci získal od vyšetřovatele, nikoliv od H., neví, proč je ve výpovědi uvedeno, že mu to řekl Damián. Cestou domů s H. vyzvedli, že děvčata se s Tomášem domluvily na nějakém úklidu za jejich zády, byli našťvaní, že se holky sbalily, přestože přijely s nimi, odjely samé a ani se nerozloučily. Při příjezdu na chatu

v xxx v pátek večer u poškozené známky po požití drog nepozoroval, připustil, že došlo k určitému poškození dveří, neboť auto nebylo zabrzděné a toto sjelo kousek na trubku, dveře šly zavírat, toto poškození nemělo vliv na provoz auta, domů odjeli bez problémů.

Svědék Stanislav K. dne 3.10.2013 k předmětu výslechu vypověděl (č.l. 302 – 305), že obžalovaného Tomáše P. zná již asi deset let, stýkali se asi tak jednou za měsíc. Naposledy jej viděl někdy v létě kolem třetí nebo čtvrté odpoledne, kdy za ním přišel domů do xxx se dvěma holkami a chtěl půjčit kolo. Holky seděly asi půl hodiny na zahradě, moc toho nenamluvily, on se bavil spíše s Tomášem, a to o kole, o vzduchovce, kterou s sebou přivezl a nechal jí u něho, protože jí nechtěl už dál tahat s sebou. Tomáš P. přijel z xxx na kole, děvčata přijela do xxx vlakem. Jedna z dívek měla koloběžku a jedna byla pěšky, proto vlastně chtěli půjčit to kolo. Vzhledem k tomu, že kolo měl půjčené v té době synovec, tak je naložil do auta a odvezl do bytu obžalovaného někde do Ostravy – Zábřehu. O holkách nic neví, dokonce mu je Tomáš ani nepředstavil. Jenom mu o nich řekl, že jedou k němu uklízet, zmínil se i o tom, že mu již uklízely i na chatě. K bydlišti obžalovaného je pouze zavezl, dovnitř bytu s nimi nešel, za odvoz od něho nic nedostal, protože si vypomáhají navzájem. Není mu nic známo o tom, že by obžalovaný P. bral drogy, rozhodně se mu nikdy s touto skutečností nesvěřil, žádné drogy také u něho neviděl, ani mu je nikdy nenabídl. On osobně drogy nebere. Damiána H. zná, je to člověk, který Tomáši P. pomáhal s pracemi souvisejícími s přestavbou chaty. Na chatě obžalovaného byl vícekrát, drogy tam nikdy neviděl, neví nic o vztahu H. k drogám, jakož i to, co posledně jmenovaný za pomoc při přestavbě chaty za P. dostal.

Svědék Stanislav K. u hlavního líčení zejména stvrdil svou výpověď z řízení přípravného a dále dodal, že obžalovaného P. nikdy neviděl užívat drogy a rovněž neví, že by tyto distribuoval. Dále popisoval shodně příjezd P. se dvěma dívkami a jejich následný odvoz jeho autem do bydliště obžalovaného, na což soud odkazuje. Zmíněné dívky na něj působily nepřítomným výrazem, moc nemluvily, na nic si nestěžovaly. Rovněž nemá poznatky o užívání drog H., akcentoval, že na chatě P. byl asi dvacetkrát, nikdy si tam žádných drog nevšimnul, neviděl, že by tam někdy někdo drogy užíval.

Svědék Zdeněk O., policejním orgánem vyslechnut dne 11.10.2013, k předmětu výslechu vypověděl (č.l. 321 – 325), že zná Damiána H., se kterým jezdil vypomáhat s různými pracemi na chatu jeho známého na xxx. Poprvé to bylo asi před dvěma lety, naposledy letos na jaře. Prováděným pracem nebyl majitel chaty, kterého zná jen pod křestním jménem Tomáš, vždy přítomen. Za práci dostávali vždy peníze, připustil, že on (myšleno O.) osobně je občasným uživatelem pervitinu stejně jako Damián. O tom, co má společného s drogami Tomáš mu není nic známo. Asi ve dvou případech někdy v létě minulého roku, kdy prováděli s Damiánem práce na chatě, vevnitř na stole ležel sáček s pervitinem, který si Damián vzal a o pervitin se společně rozdělili. I v těchto případech však dostali za práci zapláceno. Čí konkrétně pervitin byl neví, ale domnívá se, že byl majitele chaty. Tomáše P. pak viděl kouřit pervitin asi v pěti případech a to přes skleněnou trubičku. Na dané chatě viděl užívat v jednom případě pervitin i Jiřího P. a to letos na jaře, tehdy tam byli přítomni pouze on, Damián a Jirka, Tomáš u toho nebyl.

Svěddek Zdeněk O. u hlavního líčení zejména stvrdil svou výpověď z řízení přípravného a dále dodal, že za práci na chatě u P. dostal od posledně jmenovaného peníze, které však tento předal Damiánovi a Damián jemu. Pokud na stole na chatě viděl sáček s pervitinem, neví, kdo jej tam dal, on (myšleno O.) to nebyl. Kromě něj a spoluobžalovaných tam nikdo v té době nebyl. Neviděl, že by obžalovaný P. po dobu jeho přítomnosti pervitin užíval jinak než kouřením. Poškozenou Jiřinu D. znal z místa bydliště, kde nějakou dobu bydlel, přišla mu jako slušná holka. Znal ji asi tři roky, ví, že brala pervitin, viděl ji kouřit zmíněnou drogu přes skleněnou trubičku a malé ampule, přišlo mu to jako léky, které se rozpouštějí v žaludku, myslí si, že ampule byly prázdné. Svědkyni Báru H. osobně nezná, toliko z doslechu, měla užívat a současně i prodávat pervitin, spolu se však nikdy nebavili a osobně ji nikdy pervitin užívat neviděl.

Svědčyně Marie T. jak v řízení přípravném, tak i u hlavního líčení využila svého oprávnění odepřít vypovídat.

Svědčyně Marie Č. k předmětu výslechu dne 3.10.2013 uvedla (č.l. 280 – 283), že bydlí ve stejném vchodu domu jako obžalovaný Tomáš P., a to asi čtyřicet let. Jmenovaného zná od dětství, stejně jako jeho rodiče, ale nestýkali se, pouze se pozdravili, když se náhodně v domě potkali. O prázdninách tohoto roku, na přesný den si již nepamatuje, na ni zazvonili policisté, zda by mohla jít s nimi do bytu obžalovaného, přičemž neví, z jakého důvodu tam s nimi měla jít. V době, kdy stála ve dveřích bytu, uviděla tohoto sedět na schodech, zeptala se jej, co se stalo. Obžalovaný P. jí odpověděl, že měl u sebe v bytě nějaké dvě holky na úklid, ale bližší skutečnosti k tomu, co se děje, jí nesvěřil. Ve dveřích bytu obžalovaného pak čekala až do doby, než z něho odvezli nějakou slečnu, která v tomto bytě zemřela, za jakých okolností, však neví. Není jí nic známo o vztahu obžalovaného k drogám, nikdy si nevšimla, že by na ni působil jako by byl pod vlivem drog. Osobu jménem Damián H. nezná. Rovněž si nevšimla většího pohybu osob v bytě obžalovaného Tomáše P., o nichž by se dalo říct, že by byli pod vlivem drog.

Svědčyně Věra N. k předmětu výslechu dne 9.10.2013 vypověděla (č.l. 311 – 315), že obžalovaného Tomáše P. zná asi od jeho deseti let, je to syn jejich známých, kteří vlastní chatu sousedící vedle jejich chaty na xxx. Vždy na ni působil jako milý a vstřícný kluk, neměla tušení o tom, že by mohl mít něco společného s drogami. Damiána zná, zda má příjmení H. neví, ale jedná se o známého Tomáše P., kterému pomáhal s rekonstrukcí chaty na xxx. Rovněž on působil jako slušný člověk, nic nenasvědčovalo tomu, že by měl užívat drogy. O prodlouženém víkendu od 5. Do 7.7. 2013 na chatě u P. zahlédla Damiána, Tomáše přes den neviděla. Přes živý plot tam pak zahlédla i nějaká děvčata, která nedokáže blíže popsat a které neznala. Neví, kdy přijela, ale domnívá se, že dívky na chatě přespaly v noci ze soboty na neděli. Kromě obžalovaných a těch děvčat na chatě nikoho nezahlédla, na těch čtyřech neviděla známky užití drog a ani z chaty nezaregistrovala žádný hluk, který by svědčil, že na chatě došlo k nějakému nezřízenému chování. Vybavuje si jen to, že dlouho do noci pracovali, ale tak tomu nebylo jenom tento víkend, ale kdykoliv kdy v chatě pracovali.

Dokonce se s manželem bavili o tom, že Tomáš s Damiánem jsou úplní nezmaři. Manžel jednou za nimi musel kolem desáté hodiny večer zajít s tím, že mají s prací přestat, nebo alespoň nedělali žádné hlučnější práce. Někdy se stávalo, že už šli s manželem spát a oni stále pracovali a když se ráno probudili tak zase pracovali. V daný víkend ani nikdy jindy předtím v souvislosti s chatou P. nikdy nezaznamenala nic svědčící tomu, že by se zde dělo cokoli, co by mělo souvislost s drogami.

Svěddek Augustin N. k předmětu výslechu dne 9.10.2013 vypověděl (č.l. 316 – 320), že obžalovaného Tomáše P. zná asi 35 let, obžalovaného Damiána, jehož příjmení nezná, pak asi po dobu tří let. Ani jeden z nich se nejevil jako osoba, která by mohla mít cokoli společného s drogami. Vždy naopak na něho působili jako pracovití a slušní mladí lidé. Na konkrétní datum 5. - 7.7. 2013 si nevzpomíná, je to pro něho víkend jako každý jiný, který tráví na chatě. Vzpomíná si, že o některém víkendu tam na chatě u P. zahlédl nějaká dvě děvčata, ale nemůže s jistotou tvrdit, že to bylo právě v ten uvedený čas. Děvčata viděl přes živý plot, nedokáže je popsat a odhadl jim věk od 25 do 30 let. Tento víkend ani nikdy jindy si na sousední chatě nevšiml ničeho, co by mělo jakoukoli spojitost s drogami. Na chatě se občas za nimi zastaví jejich dcera Věra L. nebo syn Tomáš N.

Svědčyně Věra L. při výslechu dne 9.10.2013 sdělila (č.l. 307 – 310), že Tomáše P. zná letmo, naposledy ho viděla asi před dvaceti lety na chatě jejich rodičů na xxx, Damiána H. nezná. O víkendu 5.7.-7.7.2013 na chatě za rodiči nebyla. Nikdy v minulosti si nevšimla toho, že by se na chatě u P. dělo něco, co by mělo nějakou souvislost s drogami.

Nalézací soud akceptoval návrh obžalovaného P. prostřednictvím obhájce Mgr. Veselského a předvolal za účelem procesního výslechu svědky Jána V. a Tomáše N.

Svěddek Ján V. k předmětu výslechu sám a spontánně uvedl, že předmětného víkendu v červenci 2013 jej telefonicky kontaktoval Tomáš P. a žádal jej o odvoz na xxx, proto kontaktoval známého taxikáře a po vyzvednutí P. u něj doma včetně reprobredny jeli na xxx. Když přijeli na místo určení, všimnul si tam ještě kromě obžalovaného někoho dalšího a nějaké holky, jež se mu představila jako Jiřina, neboť tato po něm chtěla papírek za účelem „ubalení špeka“ z marihuany. Odebrali se k autu, neboť zde měl papírky, vykouřili marihuanu a on se jí ptal, jestli nemá pervitin. Zmíněná Jiřina mu řekla, že má nějaké kapsle společně s kámoškou a že mu může jednu prodat, což učinila. Ve vztahu ke kapsli uvedl, že se jednalo o kapsli oválného tvaru, jehož původním obsahem bylo léčivo. Pervitin ve zmíněné kapsli ihned aplikoval, pak si dali ještě jednu cigaretu a s taxikářem odjeli zpět do Ostravy. Na chatě v xxx se zdržel asi půl hodiny. K dotazům soudu a stran dále uvedl, že obžalovaného H. zná asi dva roky, kdy za tuto dobu jej viděl pouze na chatě P. asi dvakrát nebo třikrát, jinak s ním do kontaktu nepřišel. Zda užíval drogy neví, obžalovaného P. zná asi po dobu 4 – 5 let, občas si zatelefonovali, navštívil jej asi ve 2 – 3 případech, neboť po něm chtěl drogy, což mohlo být asi před dvěma lety, a naposledy ještě před rokem. Tomáše P. viděl užívat pervitin kouřením přes trubku. Naposledy jej požádal o zmíněnou drogu cestou na xxx v červenci 2013, avšak tento mu řekl, že má pouze „v trubce“, o takovýto pervitin zájem neměl, neboť zmíněnou drogu aplikovat kouřením neumí. Neví přesně, kolik bylo hodin, když jej kontaktoval P. s žádostí o odvoz na xxx, v té době do práce

nechodil, byl doma, proto kontaktoval známého taxikáře Honzu, se kterým posléze P. vyzvedli na nějaké benzínové stanici v Ostravě – Zábřehu či Hrabůvce, a následně s ním jeli domů. V xxx na chatě nebyl. Dívka, kterou popisoval a jež se mu představila jako Jiřina, měla asi xxx let, delší kudrnaté vlasy, viděl ji poprvé. Damiána H. či nějakého dalšího mladého muže na xxx neviděl, zdržel se tam asi 30 – 40 minut, Báru H. nezná. K bližšímu vysvětlení ohledně zakoupení pervitinu v kapsli od dívky jménem Jiřina uvedl, že se této zeptal v autě, zda má pervitin, jmenovaná mu řekla, že „mám pár kapslí“ a jednu mu nabídla. Zmíněné kapsle měla snad v peněženke, určitě je viděl, bylo jich nejméně 5 – 6. Viděl je proto, že když mu jednu prodávala, tak je vytáhla. Za zmíněnou kapsli jí dal 200,- Kč, kterou si tato založila snad do peněženky. Jiřina si v jeho přítomnosti sama kapsli nevzala. Po dobu, co byli na xxx, všimnul si, že P. spravoval kolo, které kromě reprobedny s sebou na chatu z Ostravy přivezli. Závěrem akcentoval k dotazu obžalovaného P., že tohoto viděl aplikovat drogy toliko „kouřením“.

Svěděk Tomáš N. sám a spontánně k předmětu výslechu uvedl, že o prvním víkendu v sobotu 7.7.2013 byl za svou kamarádkou v Olomouci, kde se nacházel i obžalovaný Tomáš P., který jej posléze oslovil a požádal jej o odvoz z Olomouce do Ostravy s tím, že mu zaplatí naftu. S žádostí jmenovaného souhlasil a asi v 15.00 hod. vyjeli, do Ostravy dojeli kolem 17.00 – 17.30 hod. a poté jeli na chatu na xxx. Původně byl rozhodnutý, že ještě téhož večera se vrátí, ovšem padla tma, proto se rozhodl zůstat na chatě a odjet ráno. Během večera na chatu v xxx přijely další osoby, resp. Damián H. se dvěma dívkami. Na chatě na stole viděl ležet sklo zabarvené bílou látkou, což byl nejspíš pervitin. Lidí na chatě si spíše nevšimal, neviděl, že by někdo někomu prodával či jinak nabízel nějaké drogy. Zpět domů odjížděl následujícího dne, tj. v neděli do 11.00 hod. K dotazům soudu a stran jmenovaný uvedl, že Tomáše P. zná prostřednictvím kamarádky V. osm let, potkávali se náhodně, dohromady jej mohl vidět zhruba 8 hodin. Zda má rodinu neví, taktéž mu není známo, zda užívá drogy nebo tyto distribuuje. P. do Olomouce přivezl jeho známé s dodávkou nějaký nábytek, avšak s tímto dovozcem se do Ostravy zpět již nevracel a proto jej požádal o odvoz. H. zná z chaty na xxx, on sám (myšleno N.) drogy neužívá, a to ani Marihuanu. V době jejich příjezdu na xxx kolem 19.30 hod. až 20.00 hod. na chatě nikdo nebyl. H. s holkami a ještě jedním klukem přijeli kolem 22.00 hod. Jakým způsobem na přítomné reagoval P. neuměl vyjádřit, neví, tento seděl a kouřil pervitin ze skleněčky. Dovnitř do chaty přišli po částech, napřed kluci, poté holky, které se v autě mohly zdržet ještě asi 20 – 30 minut od příjezdu. Neviděl, že by H. bral ze stolu nějakou skleněčku, trávu, prášek či cokoliv, připustil však, že si jich moc nevšimal a až do rána s výjimkou několika slov s nimi moc nekomunikoval. Po vybalení zavazadel a převlečení někdo seděl, někdo tancoval. K cílenému dotazu, zda přítomní na chatě si vzali drogu či marihuanu uvedl, že „všichni tam brali“, on nikoliv. Děvčata se mu zdála divná již při příchodu na chatu, marihuanu je kouřit neviděl. Neví, zda tyto uvnitř užívaly nějakou drogu, resp. prášek. Po nějaké době jeho autem jeli pro kameny k řece, což bylo nedaleko chaty, a to všichni, tzn. obě dívky, P., H. i další kluk, který s H. a děvčaty přijel. S kameny se zdrželi asi hodinu, neboť tyto po naložení přivezli k chatě, kde se opět vyložily, on (myšleno N.) poté luštil křížovku, což mohlo být kolem půlnoci. V neděli dopoledne si nevšiml, že by někdo kouřil či užíval nějaký prášek, neví, zda na stole byla marihuana či nějaký prášek. Rovněž neví, zda někdo z přítomných žádal P. o zajištění hudby, i když tuto možnost či požadavek připustil. V neděli se do Olomouce vracel sám, všichni přítomní na chatě zůstali, odjížděl maximálně ve 12.15 hod. až 12.30 hod., bylo to kolem oběda, pokud dříve uváděl čas odjezdu kolem 11.00 hod.

K dotazu, zda vezl P. z xxx do Ostravy odpověděl kladně s tím, že jednou to do Ostravy v neděli ráno otočili, vstávali kolem 9.00 hod., v 9.30 hod. vyjeli do Ostravy a zhruba v 11.00 hod. byli zpět. Původně na tuto informaci zapomněl. Jeli pro nějaké věci, čisticí prostředky, nářadí, brali s sebou i kolo apod. Po příjezdu zpět do xxx na chatu se zdržel zde ještě asi hodinu a poté odjel domů. Po dobu jeho nepřítomnosti na xxx žádné další auto nepřibýlo, avšak když odjížděl, tak se s nějakým autem míjel, o jaký typ se jednalo, neví. Když odjížděl, P. byl na chatě, neboť se „na dálku rozloučili“. Svědek N. akcentoval, že neviděl nikoho užívat nějaké léky či plastovou kapsli, na stole rovněž neviděl kapsle, pouze „zamrzlé sklo“, tzn. seškvářený prášek ve skle. K chování děvčat na chatě uvedl, že tyto „normální nebyly, byly roztancované“, už byly pod nějakým vlivem, když přišly, v neděli se chovaly stejně. Když odjížděl v neděli domů, nikdo jej nežádal o odvoz, všichni se s ním ale neloučili, děvčata neznal. K dotazu P., zda na chatu na xxx již nepřijeli v pátek a on (myšleno N.) odjížděl v sobotu, uvedl, že dle jeho názoru byla v době jejich příjezdu na xxx spíše sobota, avšak detailně si na vše nepamatuje. Na výpověď svědka N. reagoval **obžalovaný H.** ve smyslu ustanovení § 214 tr.ř. tak, že oni přijeli na chatu v pátek, svědek zde již byl a odjížděl v sobotu. Pokud tvrdí, že přijel v sobotu a odjel v neděli, pak se plete.

V této trestní věci byl vyhotoven **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství** znalci MUDr. Igorem Dvořáčkem, Ph.D., MUDr. Margitou Smatanovou Ph.D. a RNDr. Marií Staňkovou (č.l. 42 – 62). Z písemných závěrů bylo konstatováno, že vnitřní prohlídkou těla poškozené Jiřiny D. byl zjištěn těžký otok mozku a hemoragický otok plic, u všech vyšetřovaných vnitřních orgánů dominovalo masivní překrvení. Pitva neprokázala žádné morfologicky se projevující onemocnění přirozené povahy, které by se na smrti podílelo. Mnohočetné krevní podlitiny, zvláště ty lokalizované na obrysových částech těla, svědčí pro opakované nárazy a pády na čnějící nerovnosti, stejnými mechanismy mohly vzniknout i podlitiny na malíkových hranách předloktí, zde jde však o lokalitu, kdy k jejich zranění dochází i při sebeobraně při útoku vedeném tupou silou. Objektivizované krevní podlitiny svědčí pro skutečnost, že proti poraněným lokalitám působilo tupé násilí malé intenzity síly. Jde o zranění lehká, která ke smrti nevedla, všechna poranění vznikla v době, kdy poškozená žila. Bezprostřední příčinou smrti je **intoxikace pervitinem**. Nastalá smrt je násilná a je v příčinné souvislosti s aplikací či požitím pervitinu. Při akutní intoxikaci psychotropními látkami typu amfetamin, metamfetamin je dle znalců velmi obtížné vyjádřit se k případné zachranitelnosti. Jedná se o osoby s různě vyvinutou tolerancí k návykovým látkám a není v objektivních možnostech lékařů odhadnout případné následky či další průběh stavu. K rozvoji otoku mozku pak dochází poměrně náhle v časovém horizontu minut či desítek minut. Z těchto důvodů se jeví možnost zachranitelnosti jako nereálná. Z praxe je známo, že i při včasné poskytnutí lékařské pomoci může dojít k úmrtí pacienta i s odstupem několika dnů na rozvoj nejrůznějších komplikací nejčastěji infekčního charakteru. Z popsaného je pak zřejmé, že nelze jednoznačně a taxativně uvést, zda byla poškozená zachranitelná. Toxikologickým vyšetřením byla prokázána ve vzorku jater přítomnost metamfetaminu a jeho metabolitu amfetaminu, v krvi pak přítomnost metamfetaminu a jeho metabolitu amfetaminu a také diazepam. V séru byly stanoveny koncentrace metamfetaminu ve výši 11,2 mg/l a diazepam ve výši 0,025 mg/l. Tato koncentrace metamfetaminu je toxickou až letální. Stanovená koncentrace diazepam je pak pod terapeutickým rozpětím. Stanovená koncentrace metamfetaminu a amfetaminu v krvi ukazují v konkrétním případě na aplikaci většího množství drogy relativně nedávno před smrtí. Tato dávka mohla být aplikována **jednorázově** nebo mohla být **rozložena na menší díly** aplikované v průběhu relativně

krátkého časového úseku maximálně několika dnů. Metamfetamin má poměrně dlouhý poločas vylučování, proto opakovaná aplikace, kdy doba mezi jednotlivými aplikacemi je kratší než cca pětinasobek poločasu vylučování uvedené látky vede ke kumulaci a nárůstu koncentrace v organismu. Tato kumulace může vést až k dosažení toxické či letální koncentraci aplikované látky v krvi. V konkrétním případě, je vzhledem k množství metamfetaminu prokázaného v krvi poškozené, možné považovat za reálné, že k dosažení této toxické až letální koncentrace pervitinu u poškozené došlo užíváním této návykové látky ve znalcům předestřené kontinuálním časovém období, tzn. opakovaným užíváním pervitinu poškozenou v pátek 5.7.2013 a v sobotu 6.7.2013 a dále užitím jedné dávky pervitinu poškozenou perorálně dne 7.7.2013.

U hlavního líčení byly potvrzené písemné závěry a znalkyně dále konstatovaly, že pokud bylo uvedeno, že metamfetamin má poměrně dlouhý poločas vylučování, pak tento se pohybuje v rozpětí od 6 do 15 hodin. Poločas vylučování je doba, za kterou klesne koncentrace dané látky v krvi na polovinu. Přestože např. dvě osoby užijí stejné množství pervitinu, nemusí být následky stejné, je to individuální. Znalkyně uvedla, že i kdyby postavili vedle sebe dva naprosto konstitučně identické jedince, kteří by byli zatěžováni stejnou noxou v podobných dávkách, v podobných intervalech apod., vždy se účinek bude lišit. Individuálnost je dána spoustou faktorů, mezi které patří nejen fyzická konstituce, ale i to, jak dlouho člověk v minulosti látku přijímal, jaké s ní měl zkušenosti. Úlohu může hrát i příjem a množství potravy, únava apod. I banální infekty jsou záležitosti, které mohou mít vliv na chování cizorodé látky v těle organismu. K cílenému dotazu, jaké jednorázové množství metamfetaminu postačí k fatálnímu neodčinitelnému následku, resp. smrti, bylo sděleno, že se jedná o individuální záležitost, literatura uvádí nejnižší množství 0,2 g, avšak z praxe jsou zjištěny případy, kdy se uvádí dávky kolem 1 g a více. Užití apaurinu, diazepamu nemělo vliv na smrti poškozené. Přestože byl prováděn cílený rozbor za účelem zjištění tetrahydrokanabinolu a jeho metabolitu v krvi poškozené, byl tento výsledek negativní, což však neznamená, že ke kouření marihuany nedošlo např. před 8 či 12 hodinami. Kouření konopí má svá farmakokinetická specifika, v podstatě velmi rychle koncentrace stoupne a zase velmi rychle klesne. Vzhledem k tomu, že konopí v rámci vyšetření biologického materiálu nebylo zachycené, muselo se jednat o toxikologicky nevýznamné množství. Konopí je navíc považováno za relativně málo toxické ve smyslu akutní toxicity, což neznamená, že není zdraví škodlivé, může ohrozit život spíše ve smyslu činnosti, která vyžaduje zvýšenou pozornost. Ani v literatuře nebyly zaznamenány případy předávkování konopí. Doba smrti poškozené byla stanovena prohlížejícím lékařem přímo v terénu na 8.7.2013, což nebylo v rozporu se zjištěním pitevním. Pokud poškozená měla zvýšenou teplotu, necítila se dobře, měla příznaky probíhající drobné infekce, kdy se mohlo jednat o projevy jakési virózy, tak tato je jeden ze zátěžových faktorů. Znalkyně s ohledem na zjištěnou koncentraci metamfetaminu v krvi se opakovaně klonily spíše ke kumulaci zmíněné drogy díky postupnému opakovanému užití po dobu několika dnů. Jak již bylo uvedeno, dle literárních údajů může být i dávka metamfetaminu 0,2 g smrtelná, avšak užití zmíněného množství by nevedlo ke zjištěné koncentraci metamfetaminu v krvi u poškozené. Pokud by si poškozená aplikovala dávku 0,1 g ve třech (kouřením ve skleněnce), tzn. že by každý měl zhruba 30 mg, pak tato dávka dle toxikoložky by ke smrti nevedla, současně by nevedla k tak vysoké koncentraci metamfetaminu v krvi, jaká byla u poškozené zjištěna. Event. užití 2 dl vína na úmrtí či nástup smrti nemělo vliv, přestože alkohol se s drogami míchat nemá. Znalkyně opětovně a opakovaně akcentovaly, že s ohledem na již opakovaně zmíněnou vysokou koncentraci metamfetaminu v krvi poškozené se

u této muselo jednat buď o jednorázovou vysokou dávku nebo kumulaci dávek menších. Zmíněná jednorázová dávka po příslušném propočtu toxikologem by se měla pohybovat přes 1,5 g metamfetaminu.

Obhájce obžalovaného H. JUDr. Chyla navrhoval **doplnění znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a toxikologie** o zodpovězení otázek, zda poškozená by zemřela, pokud by 5.7. nebrala žádný pervitin a zadruhé, pokud by 5.7. neužila pervitin formou kouření 0,1 g v autě. Soud I. stupně tento návrh neakceptoval, neboť znalci jednoznačně konstatovali, že bezprostřední příčinou smrti poškozené byla intoxikace pervitinem, kdy nastalá násilná smrt byla v příčinné souvislosti s aplikací a požitím pervitinu. U jmenované byla zjištěna koncentrace metamfetaminu ve výši 11,2 mg/l, což je koncentrace toxická až letální. Již v písemném vyhotovení konstatovaly, že k množství metamfetaminu prokázaného v krvi poškozené došlo užíváním této návykové látky ve znalcům předestřenému kontinuálním časovém období, tzn. opakovaným užíváním pervitinu v pátek 5.7.2013, v sobotu 6.7.2013 a dále užití jedné dávky pervitinu dne 7.7.2013. U hlavního líčení akcentovaly, že buď se muselo jednat o dávku jednorázovou, tzn. dávku přesahující 1,5 g, nebo o dávky opakované, menší, v určitém časovém horizontu. V jakém množství a po kolik přesně dnů nebyly schopné uvést. Pokud by poškozená užíla pervitin formou kouření 5.7.2013 tak, jak bylo popsáno, pak by toto množství užitého metamfetaminu ke smrti nevedlo. Otázka tudíž byla zodpovězena. Ve vztahu k otázce druhé rovněž znalci odpověděli v tom směru, že buď se muselo jednat o vysokou jednorázovou dávku či kumulaci dávek menších. Dle názoru soudu znalci připustili možné varianty a zbytek je na rozhodnutí soudu, znalecká činnost rozhodně nemůže nahrazovat meritorní rozhodnutí.

Z odborného vyjádření Policie ČR KŘ policie Ms kraje, odboru kriminalistické techniky a expertiz, z oboru kriminalistika, odvětví chemie ze dne 3.9.2013 (na čl. 348-349 spisu) vyplynulo, že na věcech zajištěných při domovní prohlídce v bytě na ulici xxx v xxx byla zjištěna přítomnost diazepamů, konkrétně na rozlomených skleněných ampulích s nápisem Apaurin, v 60 ml vody ve sklenici, přítomnost metamfetaminu a to v plastovém sáčku s uzávěrem, dále v krystalické látce obsažené ve dvou sáčkích s uzávěrem, na plynovém zapalovači černé barvy, metamfetamin byl rovněž zjištěn v krystalické hmotě v lékovce s nápisem Enterol, dále byla zjištěna přítomnost THC v elektrickém přístroji Volcano Digit a v rostlinné sušené hmotě ve dvou plastových sáčkích. Nalezená léčiva jako neuroleptika, obsahující účinnou látku alprazolam, a chemikálie nejsou předměty užívané pro nelegální výrobu metamfetaminu. Hydroxid sodný a aceton je dle expertizy možné mj. použít jako pomocné chemikálie pro izolaci pseudoefedrinu nebo efedrinu z léčiva, pro izolaci metamfetaminu „z varu“, popř. při čištění metamfetaminu.

Z odborného vyjádření Policie ČR KŘ policie Ms kraje, odboru kriminalistické techniky a expertiz z oboru kriminalistika, odvětví chemie ze dne 21.8.2013 (čl. 354-355 spisu) vyplynulo, že na věcech zajištěných při domovní prohlídce v chatě na xxx byla zjištěna přítomnost metamfetaminu, a to zbytky bílé krystalické látky na stole v obývacím pokoji (stopa č. 1), skleněná baňka oválného tvaru, uvnitř zbytky usazeniny (stopa č. 2). Stopa č. 3 obsahuje 1,5 l PET láhev s etiketou „SITI Ice Tea“ s 320 ml žlutého organického rozpouštědla nemísitelného s vodou. Zmíněné organické rozpouštědlo je pomocnou chemikálií používanou pro

izolaci pseudoefedrinu nebo efedrinu z léčiva a pro izolaci metamfetaminu z „varu“. Stopa č. 4 obsahovala 400 ml bezbarvé čiré kapaliny, jednalo se o ethylalkohol. Ve stopách č. 5 – 18 se nacházela kapalina – ethylalkohol.

Z odborného vyjádření Policie ČR KŘ policie Ms kraje, odboru kriminalistické techniky a expertiz z oboru kriminalistika, odvětví chemie ze dne 3.9.2013 (na čl. 361-362 spisu), vyplývají ve vztahu k věcem zajištěným při domovní prohlídce na ulici xxx v xxx (stopa č. 2), a k věcem zajištěným při prohlídce věci zemřelé Jiřiny D. (věc č. 1 – 4), následující skutečnosti. Předložený plastový sáček s uzávěrem (věc č. 1) obsahuje 0,17 g krystalické látky-metamfetaminu, skleněná šlukovka (věc č. 3) obsahovala nevážitelné množství bílé krystalické látky - metamfetamin, následující věci plastový sáček s uzávěrem (věc č. 2) i plastová drtička (věc č. 4) obsahují THC. Při ohledání byla zajištěna stopa č. 2 – chemická – 4 ks ampulí léku apaurin, kdy příslušným zkoumáním bylo zjištěno, že se jedná o tři nepoužité ampule z hnědého skla s etiketou apaurin 10 mg/2 ml diazepamum a jednu prázdnou odlomenou ampulí se shodnou etiketou. Prázdna ampule obsahovala stopové množství diazepamu.

Odborné vyjádření Policie ČR KŘ policie Ms kraje, odboru kriminalistické techniky a expertiz z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie (na čl. čl. 367-368, 370) potvrdilo, že na skleněné sklenici zajištěné z police v předsíni v bytě na ulici xxx byla zjištěna stopa shodující se s otiskem prostředníku pravé ruky Barbory H.

Z odborného vyjádření Policie ČR KŘ policie Ms kraje, odboru kriminalistické techniky a expertiz z oboru kriminalistika, odvětví chemie (na čl. 374, 376) vyplynulo po provedeném zkoumání předložené plnicí komory vaporizéru nalezené při provedené domovní prohlídce v bytě na ulici xxx, že obsahuje zbytky sušené rostlinné hmoty s obsahem THC. Dále bylo konstatováno, že může být Vaporizér Volcani Digit použit k převedení metamfetaminu z kapalné do plynné fáze a lze ho použít k jeho inhalaci.

Ze závěru **odborného vyjádření Policie ČR KŘ policie Ms kraje, odboru kriminalistické techniky a expertiz z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie** (na čl. 382) zjištěno, že na plnicí komoře vaporizéru nebyly zajištěny žádné upotřebitelné daktyloskopické stopy.

Z důkazů povahy listinné je možno akcentovat následující materiály.

Protokol o ohledání místa činu, s ním pak související přehled zajištěných stop, náčrtek a fotodokumentaci ze dne 8.7.2013 a **protokol o provedení domovní prohlídky** s příloženou fotodokumentací, vše vztahující se k bytu č. xxx na ulici xxx v xxx, dále pak na **protokol o provedení domovní prohlídky** s příloženou fotodokumentací vztahující se k chatě na xxx, stejně tak **protokoly o vydaných věcech** v souvislosti s prováděnými úkony jak v bytě, tak na chatě užívaných obžalovaným Tomášem P. Uvedené listinné materiály dokumentují místo spáchání trestného činu a dále věci, které byly v souvislosti s projednáváním dané trestné činnosti zajištěny a následně byly předloženy k příslušným expertizám se závěry shora uvedenými.

Akcentovat je rovněž nutno **protokol o vydání věci** (č.l. 22) z 11.7.2013, ze

kteřého je patrné, které věci, jež měla u sebe Jiřina D., byly vydány policejním orgánem matce poškozené Aleně M. Pod bodem 5/ mj. finanční hotovost 18,- Kč a 51 euro centů. Z bližší a detailnější prohlídky věci pod položkou 1 – 26 patřící poškozené D., vydané matce Aleně M., je možno dále akcentovat tyto nálezové okolnosti. V peněžence (položka č. 5) se nacházel 1 ks dealeráku se zbytky neznámé krystalické látky, 1 ks dealeráku se zbytky neznámé zelené látky, v pouzdře u svazků klíčů (položka č. 7) 1 ks skleněnky se zbytky neznámé krystalické látky, volně pohozené v tašce (položka č. 17) 1 ks krabičky se zbytky zelené sušené látky. Věci, jež byly zajištěné u poškozené D., byly předmětem expertizy - **Policie ČR KŘ policie Ms kraje, odboru kriminalistické techniky a expertiz z oboru kriminalistika, odvětví chemie** ze dne 3.9.2013 (na čl. 361-362 spisu). Zmíněné závěry jsou rozebrány shora.

Výsledkovou zprávu k toxikologickému vyšetření obžalovaného Tomáše P. (č.l. 192), ze které je zřejmé, že v moči obžalovaného Tomáše P. odebrané dne 8.7.2013 v 18.00 hodin byla zjištěna toxikologickým vyšetřením přítomnost metamfetaminu, amfetaminu a metabolitu THC.

Přepis volání na záchranou službu (č.l. 388) dokladující skutečnost, že obžalovaný Tomáš P. dne 8.7.2013 v 10.59 hodin oznámil na záchranou službu, že u něj v bytě došlo k úmrtí xxx dívky po předchozím požití drog a diazepamů.

Ke svědkyni **Barboře H.** je rovněž možno akcentovat jmenovanou předloženou vlakovou jízdenku Českých drah ze dne 7.7.2013 (č.l. 185), ze které bylo zjištěno, že tato platila od 7.7.2013 - 13.00 hod. do 8.7.2013 - 13.06 hod., a umožňovala jízdu pro dvě osoby jedním směrem, a to z xxx do Ostravy – Kunčic. Cena této jízdenky byla 80,- Kč.

Z příložených spisů OS Bruntál ke svědkyni Barboře H. bylo zjištěno, a to ze spisu sp.zn. 66T 54/2013, že jmenovaná byla dne 13.5.2013 pravomocně uznána vinnou dvěma přečiny nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, za což jí byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 16 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 2 let. Z popisu skutku bylo zjištěno, že jmenovaná v době od ledna 2012 do 17.10.2012 distribuovala v několika případech metamfetamin. H. se k vytykanému jednání doznala s tím, že zmíněnou drogu prodávala v dealerácích, nikoli v plastových kapslích. Součástí tohoto spisu je i záznam o provedení testu zjišťujícího přítomnost návykových látek v těle, a to ze dne 16.12.2013, ze kterého bylo zjištěno, že u H. nebyly objektivizovány látky, na jejichž přítomnost byla testována. Z obsahu spisu sp.zn. 4T 239/2013 bylo zjištěno, že B. H. byla pravomocně uznána vinnou dne 20.11.2013 pro zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, za což jí byl uložen trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let za současného vyslovení dohledu. Taktéž jí bylo uloženo přiměřené omezení spočívající ve zdržení se požívání omamných a psychotropních látek ve zkušební době. Ze zprávy o průběhu dohledu, resp. záznamu o provedení testu zjišťujícího přítomnost návykových látek v těle, a to ze dne 7.11.2013, 18.11.2013, bylo zjištěno, že u H. nebyly objektivizovány látky, na jejichž přítomnost byla testována.

V **rámci dokazování u hlavního líčení** nalézací soud zprocesnil výpovědi obžalovaných Tomáše P. a Damiána H. Taktéž byli vyslechnuti svědci navržení stranami, které soud považoval za nutné, rovněž byly přečtené některé výpovědi svědků ve smyslu ustanovení § 211 odst. 1 tr.ř., tzn. za souhlasu stran. Rádným způsobem byl zprocesněn znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a toxikologie, jakož i důkazy povahy listinné. Všechny tyto důkazní prostředky byly posléze po skončení dokazování soudem I. stupně hodnocené jednotlivě, jakož i ve vzájemném souhrnu podle **§ 2 odst. 6 tr.ř.** a poté bylo konstatováno, že byl zjištěn skutkový děj, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu popsaném ve skutkové části výroku tohoto meritorního rozhodnutí. Následně bude poukázáno na jednotlivé výpovědi ať již obžalovaných, svědků či znalců, ze kterých soud vycházel, co z nich bylo zjištěno, jakými úvahami se v rámci svého rozhodování řídil.

Je nesporné, že **obžalovaní Tomáš P. a Damián H.** mohli uplatnit svou obhajobu způsobem a v rozsahu, v jakém uznali za vhodné. **Obžalovaný Damián H.** před policejním orgánem se vyjádřil velmi stroze, u hlavního líčení k obsahu obžaloby však vypovídal mnohem podrobněji. **Obžalovaný Tomáš P.** v rámci své první procesní výpovědi pouze odmítnul jakoukoliv svou závislost na alkoholu či drogách, potvrdil svou schopnost po všech stránkách procesního výslechu. Ke skutku však nevypovídal, využil svého práva nevypovídat. V rámci vazebního zasedání se k merituu věci vyjádřil, ovšem u hlavního líčení uvedl, že zatím vypovídat nebude, k tomuto přistoupí až později, což skutečně učinil, kdy v podstatě po provedeném dokazování požádal o možnost svého vyjádření k obsahu obžaloby. Tomáš P. rovněž po skončení dokazování v rámci své závěrečné řeči vcelku podrobně rekapituloval průběh skutkového děje, k čemuž však nutno akcentovat, že vystoupení v rámci závěrečné řeči není totožné s procesní výpovědí, neboť dokazování již bylo skončeno.

Soud I. stupně si je vědom ustanovení **§ 33 odst. 1 tr.ř.**, dle kterého obviněný má právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a k důkazům o nich, není však povinen vypovídat. Trestní řád jako procesní předpis upravující postup orgánů činných v trestním řízení, jakož i postup při jednotlivých úkonech ať již v řízení přípravném, v průběhu dokazování či řízení vykonávacím atd. V Hlavě XIII, oddíl čtvrtý, je upraven postup při dokazování. Po přednesení obžaloby a vyjádření poškozeného vyslechne předseda senátu obžalovaného k obsahu obžaloby, a byl-li uplatněn nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, též k tomuto nároku (§ 207 odst. 1 tr.ř.). Pokud obžalovaný odepře vypovídat, event. v případě podstatných rozporů mezi jeho dřívější výpovědí a jeho údaji při hlavním líčení, dojde k přečtení jeho dřívější výpovědi ve smyslu ustanovení § 207 odst. 2 tr.ř., obžalovaný je na rozpory upozorněn a dotázán na jejich příčinu.

Zařazení výslechu obžalovaného hned za přednesení obžaloby a za případné uplatnění nároku na náhradu škody atd. je významným prvkem **kontradiktornosti** hlavního líčení. Jmenovaný tak má možnost vzápětí reagovat na tvrzení své protistrany a ve svůj prospěch ovlivňovat už na počátku hlavního líčení soud, příp. další strany. Zároveň takový postup – nevyužije-li obžalovaný právo nevypovídat – umožňuje soudu zjistit stanovisko obžalovaného k obžalobě a na základě toho si ujasnit, na které otázky je třeba v dalším řízení soustředit pozornost. Pokud se obžalovaný kdykoliv v průběhu trestního řízení rozhodne vypovídat k věci, nelze jej zbavit tohoto práva s event. poukazem, že v předcházejícím stádiu trestního řízení

odepřel výpověď, a nebo má-li soud za to, že jeho výslech by byl již nadbytečný vzhledem k tomu, že ostatní důkazy k závěru o jeho vině jsou postačující (R 51/2012). Naproti tomu i výpověď obžalovaného je nutno hodnotit a hodnocení provedeného dokazování je výsostným právem soudu I. stupně.

Obviněný P., jak již bylo uvedeno v rámci prvního procesního výslechu před policejním orgánem dne 9.7.2013, nevypovídal, naproti tomu potvrdil svou plnou ničím neomezenou procesní způsobilost. Nepoukázal na jakékoliv zdravotní problémy, závislost na čemkoliv či nadstandardní rozrušení. Den poté, tj. 10.7.2013, v rámci vazebního zasedání potvrdil, že skutečně v minulosti spoluobžalovanému H. asi v deseti případech jako protislužbu za práci na chatě předal pervitin o hmotnosti 1 g. Zmíněné tvrzení P. je podstatné z několika hledisek. Není zcela standardní, aby, byť mezi kamarády, se za práci jako odměna poskytovala zakázaná droga, v tomto konkrétním případě pervitin o hmotnosti 1 g. Pokud H. pervitin předal, a to opakovaně snad v deseti případech, znamená to, že P. buď pervitin vyráběl sám a nebo jej nelegálním způsobem získával, resp. opatroval si jej a posléze s ním disponoval. Tato část tvrzení P. je v souladu určitým způsobem s výpovědí spoluobžalovaného H., který potvrdil, že P. zná zhruba 2 – 3 roky, pervitin užíval několikrát za měsíc, tento nekupoval, nýbrž jej dostal. S rekonstrukcí chaty P. mu začal pomáhat někdy v r. 2012, za což mu bylo přislíbeno oprávnění či možnost užívat chatu pro svou potřebu, např. pro víkend s kamarády. Současně uvedl, že „peníze ani drogy za práci mu P. nedával“. V následující větě však H. uvedl, že od P. dostal pervitin asi v pěti případech v množství 1 g, kdy zmíněná droga byla pro potřebu jeho či jeho kamaráda, který mu na chatě vypomáhal. Z těchto výpovědí obžalovaných je tudíž evidentní, že H. jako odměnu za zednické práce na P. chatě na xxx od posledně jmenovaného dostával pervitin. Vzhledem k tomu, že i o víkendu 5.- 7.7.2013 měl na chatě P. provádět zednické práce, pak je zcela logické, že i v tomto případě obdržel od P. pervitin jako odměnu, o čemž se mj. zmiňovala i svědkyně H. Pokud H. slíbil děvčatům (D. a H.) za výpomoc na chatě P. pervitin, pak dle názoru soudu se jednalo o pervitin, který obdržel právě od P., neboť jak již bylo uvedeno, H. i v předmětném víkendovém červenci měl pro něj provádět zednické práce. P. v rámci zmíněného vazebního zasedání dále uvedl, že o červencovém víkendu přivezl H. nějaké holky na úklid, líbilo se mu, jak tyto uklidily, proto se jich dotázal, zda by neměly zájem uklidit i u něj doma. P. vůbec nebyl překvapen přítomností „holek na úklid“ na jim užívané chatě, které přivezl H., s jejich činností byl spokojen a proto jim nabídl možnost úklidu i u sebe v ostravském bytě. Nebyly zjištěné žádné neadekvátní reakce P. co do přítomnosti „holek“, jež přijely s H., což znamená, že tento musel být o takovéto variantě (možnosti úklidu) s H. předem domluven. Nikdo z přítomných, ať již obžalovaní či svědci, v rámci svých procesních výslechů nepoukázali na jakékoli výčitky, námitky apod. ze strany P. vůči „holkám na úklid“, které s sebou přivezl H. Zmíněné stanovisko soudu je i v souladu s výpovědí svědkyně H., která uvedla, že Damián H. jim nabídnul možnost úklidu na chatě za pervitin, což přijali. Další část tvrzení P. ve vazebním zasedání se již vztahovala k popisu děje u něj v ostravském bytě. P. tvrdil, že po příchodu k němu do bytu dal holkám zakouřit trávu z vaporizéru a tyto dále kouřily pervitin „z těch trubiček“. Posléze však akcentoval, že pervitin v kapslích vytáhla „Jiřina H.“, který posléze všichni tři aplikovali. Zdůraznil, že on žádné kapsle neměl. V další části popisoval chování poškozené jako reakci na užitou drogu, taktéž aplikaci apaurinu, který obsahoval diazepam, jež působil na poškozenou pozitivně, tzn. že tato se uklidnila, zůstala ležet na pohovce a posléze všichni tři usnuli. O úmrtí Jiřiny D. se dozvěděl až následujícího dne dopoledne od Barbory H., která tuto skutečnost zjistila a posléze od něj z bytu

odešla. Protokol, jež byl pořízen o vazebním zasedání, si přečetl a vzhledem k tomu, že jej shledal správným, tak jej podepsal, taktéž jej podepsali další zúčastnění. P. nepopírá, že poškozené Jiřině D. a svědkyní Barboře H. po příchodu k němu do ostravského bytu za účelem bytu těmto poskytl k užití marihuanu za pomoci vaporizéru a dále kouřili pervitin z trubiček, avšak akcentoval, že pervitin v kapslích vytáhla „Jiřina H.“. Z obsahu trestního spisu, jakož i z provedeného dokazování bylo zjištěno, že poškozenou byla Jiřina D. a svědkyní Barbora H. Užití jména a příjmení P. v rámci vazebního zasedání „Jiřina H.“ neodpovídalo žádné z dívek. Vzhledem k tomu, že P. u hlavního líčení nevypovídal, soud tuto jeho výpověď přečetl, ke které jmenovaný uvedl, že on v rámci zmíněného zasedání uváděl, že kapsli s pervitinem donesla poškozená, avšak soudkyně nechala zaprotokolovat „Jiřina H.“. Nesprávnost se tudíž stala nikoliv na jeho straně. Je však pravdou, že svou výpověď měl možnost si přečíst a taktéž potvrdil autentičnost svého podpisu na každé straně protokolu o vazebním zasedání. Pokud by P. tvrdil, že kapsli s pervitinem vytáhla poškozená, pak by nepochybně takto bylo zaprotokolováno, neboť soudkyně neměla důvod za poškozenou, což je specifické označení dle trestního řádu, dodávat jméno a příjmení osoby „zkomolené“. Pokud obžalovaný P. tvrdil, že on žádné kapsle neměl, pak tyto měla vytáhnout dle jeho verze buď Jiřina D. nebo Barbora H. Soud I. stupně zastává stanovisko, že s výjimkou výjimečných situací (nepříčetnost apod.) každá činnost člověka má nějaký smysl, nějakou logiku, nějaký řád. Je nesporné, že P. byl spokojen s úklidem D. a H. na chatě v xxx. Odměna děvčat byla v režii H., neboť tento zase byl odměněn P. a zorganizování úklidu byla věcí H. P. se s H. či D. dosud neznal, obě jmenované tudíž neměly nejmenší důvod jít P. uklízet do ostravského bytu bez jakéhokoliv nároku na odměnu. Pokud H. tvrdila, že pochopily, že odměnou za úklid v ostravském bytě P. obdrží pervitin, který posléze prodá a tím získá peníze, pak z tohoto pohledu chování obou dívek mělo smysl a mělo určitou logiku. P. tvrdil, že po příchodu k němu do bytu dal děvčatům zakouřit trávu z vaporizéru a dále kouřili pervitin z trubiček. Tato droga byla tudíž v režii P. Naproti tomu kapsle naplněné pervitinem ať již dle „zmateného“ vyjádření P. u vazebního zasedání měla předložit Jiřina D. či Barbora H. postrádá logiku, neboť nebylo prokázáno, že by některá z dívek pervitin vyráběla. Pokud jej event. nějakým způsobem získala, musela by za tuto drogu zaplatit či poskytnout nějakou protislužbu. Nebyl zjištěn jediný důvod, proč by pervitin, který potažmo měly slíbený od P., tomuto u něj v bytě zdarma poskytovaly. Provedeným dokazováním rovněž nalézací soud nevzal za prokázáno bez jakýchkoliv důvodných pochybností, že by některá z dívek v rozhodné době disponovala s pervitinem v kapslích. O této skutečnosti nikdo z vyslechnutých svědků nehovoří s výjimkou navrženého svědka V. Tomášem P., jehož výpovědi v tomto směru soud nevěří, avšak bude se tím zabývat až později. Jak již bylo uvedeno, obžalovaný Tomáš P. u hlavního líčení využil svého práva nevypovídat, byl přítomen výslechu spoluobžalovaného H. či dalších svědků, znalců, byl přítomen zprocesňování důkazů povahy listinné a posléze za popsané procesní situace se vyjádřil. Potvrdil, že 5.7.2013 H. a D. viděl poprvé, potvrdil, že s H. byl dohodnutý, že za pomoc na chatě mu dá pervitin, který mu skutečně dal. Je tudíž nesporné, že v rozhodné době H. disponoval s pervitinem od P., který obdržel jako odměnu za skutečně vykonanou práci tak, jak tomu bylo i v minulosti. P. rovněž potvrdil, že nasypal pervitin H. i do skleněnky, se kterou tento odešel a po nějaké době se vrátil právě s oběma holkami. Tomáš P. v rámci svého vystoupení u hlavního líčení opakovaně potvrdil, že H. v pátek večer předal gram pervitinu a něco mu dal i do skla, vše bylo za práci tak, jak na tom byli předem domluveni. Oproti svému vyjádření v rámci vazebního zasedání však uvedl, že H. pervitin předal nejméně ve 4 – 5 případech a taktéž popřel, že by u něj v ostravském

bytě s děvčaty kouřili pervitin z trubiček, zatímco v rámci vazebního zasedání tvrdil, že H. jako protislužbu za práci na chatě předal vždy pervitin o hmotnosti 1 g asi v deseti případech a taktéž tvrdil, že u něj v ostravském bytě děvčata kouřila pervitin z trubiček. Vzhledem k tomu, že jeho vyjádření v rámci vazebního zasedání nebylo obsáhlé, je zjištěných rozporů více než dost. Obžalovaný Tomáš P. opakovaně popřel, že by v ostravském bytě poškozené D. a svědkyni H. předal svůj pervitin obsažený v kapsli. Dle jeho tvrzení předložení pervitinu v kapsli byla aktivita obou děvčat, neboť tato se o kapslích bavila už předtím. Na podšálek od kávy v obývacím pokoji položila tři kapsle Jiřina D., které přinesla odněkud z kuchyně, kam pro ně šla. Posléze, když byli všichni tři v obývacím pokoji, poškozená mu pokynula a on podal každé z nich jednu kapsli. Připustil, že při podání kapslí děvčatům mohl říct, že „je tam toho málo“, což však mohla být reakce na dotaz H., která se jej ptala, kolik tam toho je, byť si na tento rozhovor nepamatuje. Poškozená D. se k této problematice vyjádřit nemůže, svědkyně H. opakovaně tvrdila, že to byl právě P., který jim kapsle k užití nabídnul a předal. Posléze se vyjadřoval k reakci u poškozené na užitý pervitin, k předání apaurinu, resp. diazepamu a následným vztahům k poškozené, kdy v popisu následného skutkového děje žádné další rozpory zjištěné nebyly. Popřel, že by děvčatům na chatě v xxx předával nějakou drogu či že by jim umožnil užití nějaké jeho drogy. Po příchodu D. a H. od auta, se kterým přijeli na xxx s H. a P. neviděl, že by D. a H. u něj v pátek večer na chatě užívaly pervitin, toto tvrzení je v zásadním rozporu s provedeným dokazováním, resp. s výpověďmi H., H., N. V rámci stručné rekapitulace je možno konstatovat, že obžalovaný Tomáš P. vytýkané jednání kladené mu za vinu obžalobou popírá v celém rozsahu.

Obžalovaný Damján H. byl opakovaně vyslechnut, kdy v přípravném řízení 5.9.2013 se vyjádřil velmi stroze, potvrdil svou procesní způsobilost, vyloučil svou závislost na alkoholu či drogách. V souvislosti s výpovědí obžalovaného H. u hlavního líčení nalézací soud konstatuje, že otázky, jež jmenovanému byly kladené jeho obhájcem JUDr. Chyloou vykazovaly znaky otázek kapciózních a sugestivních ve smyslu ustanovení § 92 odst. 3 tr.ř. tak, jak to vyplývá z podrobného protokolu o hlavním líčení. Z položených otázek je patrná evidentní snaha zmíněného obhájce obdržet od svého klienta jim očekávanou odpověď, jež by měla za následek vyvinění z vytýkaného protiprávního jednání. Tyto odpovědi musely být hodnoceny s maximální obezřetností. Obžalovaný H. u hlavního líčení potvrdil, že to byl on, který pozval děvčata D. a H. na chatu na xxx, byl to on, který jim slíbil pervitin jako odměnu za práci, resp. úklid na zmíněné chatě. V rozhodné době však H. sám s pervitinem nedisponoval a tento obdržel v množství 1 g v rozhodné době právě od P. Je nerozhodné, jakým způsobem došlo k předání pervitinu mezi P. a H., podstatné je, že H. s pervitinem disponoval a tento pervitin v sobotu nabídnul k užití D. a H. Výpověď H. u hlavního líčení je poněkud „zmatená“ (což vyplývá ze samotné protokolace), neboť tento vyjádřil nějaký svůj názor, přesvědčení či stanovisko, které v následné větě změnil či popřel. H. tvrdil, že když jeli na chatu, H. u sebe pervitin měla, za celou dobu pobytu však fyzicky žádný pervitin u ní neviděl, vycházel pouze z domněnky, že tato přišla na sraz k odjezdu na chatu na xxx se zpožděním a tudíž předpokládal, že čeká na pervitin, neboť v té době měla bydlet s klukem, který drogu vyráběl a ona jej měla prodávat. Pokud dovozoval existenci pervitinu u H. z nějakých gest mezi H. a D. v době jízdy na chatu, tak jak popisoval, pak toto jeho tvrzení je možno označit jen a pouze za spekulaci. Jak již bylo uvedeno, s výjimkou svědka V. po celý víkend nikdo jakékoliv drogy u H. a D. neviděl. Je pravdou, že v předchozí pasáži odůvodnění tohoto rozhodnutí tvrdil P., že to byla D., která u něj v bytě přinesla tři kapsle s pervitinem,

který položila na podšálek, jež posléze všichni tři užili. Této výpovědi však soud I. stupně nevěří z důvodů, na které bude dále poukázáno. H. potvrdil, že po příjezdu na chatu zjistil, že se zde nachází P., od kterého převzal pervitin, který posléze ve skleněnce donesl do auta, kde spolu s děvčaty D. a H. tento kouřením užili v množství asi 0,1 g. Tato skutečnost je nesporná. Z výpovědi jmenovaného je rovněž možno zjistit (v podstatě i v souladu s výpovědí H.), že poté, co přišli na chatu, předal k užití pervitin přítomné H. a D. Je nerozhodné, zda tyto pervitin užily kouřením, v papírovém kapesníčku či jiným způsobem, podstatné je, že tuto drogu užily a zmíněnou aplikaci jim umožnil právě obžalovaný H., neboť se jednalo o jeho pervitin, který předtím převzal od P. jako odměnu za práci na chatě. V jeho režii byla odměna za vykonanou práci, resp. úklid oběma děvčatům (H. a D.), přestože tento úklid byl vykonán ve prospěch P. Před užitím pervitinu na chatě v přítomnosti obou děvčat, jakož i P., se měl dotazovat, zda někdo nemá kapsli, na což H. měla reagovat pozitivně a začala ji hledat. Byl to on, kdo ji vyzval, aby ji nehledala s tím, ať si dají drogu do papírového kapesníčku. Zmíněnou kapsli H. po celou dobu přítomnosti všech osob na chatě v xxx u nikoho neviděl. O existenci kapsle či jakémkoliv rozhovoru mezi H. a D. a H. se nezmiňoval ve svých výpovědích ani obžalovaný P. U H. se ani v době zadržení kapsle s pervitinem či prázdné kapsle neobjevily. Soud I. stupně poukazuje na to, že v obžalobě na straně 4 odůvodnění ve 3. odstavci shora bylo uvedeno, že „pervitin v kapslích vytáhla Barbora H.“, mělo sice k tomu dojít až v ostravském bytě, přece jen se tato informace v obžalobě objevila. Jak vyplývá z originálu protokolu o vazebním zasedání, tato informace nebyla zcela přesná, neboť se nejednalo o jméno a příjmení „Barbora H.“, nýbrž „Jiřina H.“. Obžaloba si toto jméno upravila tak, aby odpovídalo příjmení. Zřejmě z této nesprávné informace vycházel i H., když tvrdil, že to byla právě H., která měla připustit existenci kapsle, čemu však soud nevěří, neboť jak bylo zjištěno i z přiložených spisů svědčících o odsouzení H. pro distribuci pervitinu, tato nikdy pervitin nedistribuovala v kapslích, nýbrž v dealeracích. Z výpovědi obžalovaného H. dále vyplývá, že tento neposkytl žádný další pervitin k užití D. a H. kromě popsané skleněнки a jedné dávky po příchodu na chatu v pátek večer. Dle jeho tvrzení on v sobotu zmíněným děvčatům žádný pervitin nepředal ani neumožnil jejich aplikaci, přestože tyto dle jeho názoru nějaký pervitin užily, neboť „pracovaly“ a na stole v chatě již pak žádný pervitin nebyl, neboť poté, co si holky vzaly, si on vzal zbytek. Neviděl, že by P. děvčatům dával nějaké drogy, přesto však, jak již uvedeno, s ohledem na vyvíjené aktivity zastával názor, že něco užito měly. O nějaké dohodě mezi děvčaty a P., jež by souvisela s úklidem v jeho ostravském bytě, nevěděl, děvčata odjela v neděli v podstatě bez rozloučení.

Ve vztahu k **oběma obžalovaným nalézací soud dále konstatuje**, že tito měli pozitivní zkušenost s drogami, zejména pervitinem, věděli o jejich účincích, úskalích, věděli o tom, že se jedná o tvrdou drogu, věděli o tom, že jakákoliv distribuce je nezákonná, přesto oba jmenovaní H. a D. tak, jak je uvedeno v popisu průběhu skutkového děje, dle názoru soudu zejména pervitin poskytli. P. usvědčuje H. z podání pervitinu H. a D. dne 5.7.2013, a to jak přímo uvnitř v chatě na xxx poté, co přišli od auta, kterým všichni dojeli na xxx, tak nepřímou i za situace, kdy H. přichází poprvé na chatu, přebírá od něj pervitin, kterým naplnil skleněнку, kterou odnesl a posléze tuto všichni tři společně užili. H. usvědčuje P. z toho pohledu, že tento věděl, že děvčata užila pervitin již v pátek večer a taktéž v průběhu soboty, neboť jak z výpovědi H., tak i dalších svědků vyplývá, že děvčata se chovala tak, jak se chová po užití drogy. Pokud si H., což je logické, zbytek pervitinu jakožto odměnu za svou práci od P. schoval ať již do kapsy či do ponožky, pak zdrojem pervitinu byl právě P. Vzhledem

k tomu, že oba obžalovaní byli v bezprostřední blízkosti s oběma děvčaty, resp. poškozenou Jiřinou D. v pátek večer, v podstatě v noci, když byli na kameny, v průběhu soboty a neděle, tito museli vidět, že poškozená není zcela zdravotně v pořádku, že trpí nějakou virózou či nachlazením tak, jak se o tom vyjadřovala svědkyně H. V souvislosti s výpovědí obžalovaného Tomáše P. a jeho aktivitami ve vztahu k drogám nelze přehlédnout jeho opakované odsouzení v minulosti pro trestné činy dle §§ 188 odst. 1, 188a odst. 1, odst. 2, 187 odst. 1, 188a odst. 1, 187a odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb.

Svědčyně Barbora H. byla v této trestní věci procesně vyslechnuta 10.7., 5.9.2013 a taktéž v rámci dokazování u hlavního líčení. Velmi často je nevěrohodnost svědka dovozována z jeho rozporných tvrzení učiněných v rámci procesních výpovědí. Pokud svědek vypovídá rozporuplně, je nutno se jej dotázat na příčinu za účelem zjištění, z jakého důvodu se v jeho výpovědi tato rozporná tvrzení objevují. Je nesporné, že každý člověk má s odstupem času větší či menší tendenci zapomínat, event. popisovat rozdílně některé prožité skutečnosti. Velmi pečlivě je nutno event. rozpory hodnotit u osob požívajících omamné a psychotropní látky. Z praxe je známo, že nejpresnější jsou výpovědi učiněné co nejdříve od skutečností, ke kterým jsou svědci dotazováni. Pokud tyto výpovědi jsou učiněné v souladu s trestním řádem, zejména za respektování všech obhajovacích práv obviněných, pak není důvod z takovéto výpovědi nevycházet, zejména za situace, kdy vyslýchaný potvrdí, že tato první výpověď je dle jeho názoru co do konkrétnosti nejpresnější. Nebylo tomu jinak ani v souvislosti s hodnocením výpovědi svědkyně H. Taktéž nebyly zjištěny ve výpovědích jmenované tak zásadní a závažné rozpor, na základě kterých by bylo možno učinit závěr o její nevěrohodnosti.

Svědčyně H. potvrdila, že poškozenou Jiřinu D. znala od raného dětství, v poslední době se vídaly denně. Je jí známo, že brala drogy, a to pervitin, který aplikovala kouřením, šňupáním či polykáním, kdy jedna dávka činila maximálně 0,1 g, event. méně. Taktéž kouřila marihuanu. Svědkyně potvrdila, že i ona užívala pervitin, jež si aplikuje shodným způsobem, marihuanu zkoušela také, avšak ta jí nedělala dobře. Pervitin užívá v dávkách 0,1 – 0,2 g. Jmenovaná rovněž uvedla, že v současné době, kdy je těhotná, žádné drogy neužívá, kdy v tomto směru odkázala na testy, kterým se podrobuje v rámci dohledu probačního úředníka. Nalézací soud skutečně odkazuje na výsledky testů, dle kterých u jmenované nebylo zjištěno užívání látek, na které byla testována. H. opakovaně potvrdila, že v podstatě akci na xxx za účelem úklidu chaty P. zorganizoval obžalovaný Damián H., přítel poškozené D., který jim nabídnul jako odměnu pervitin. Takovouto nabídku akceptovaly, neboť potřebovaly brigádu, aby získaly nějaké peníze. Domnívaly se, že obdržený pervitin by posléze prodaly a takto získaly finanční prostředky. Svědkyně H. rovněž opakovaně potvrdila okolnosti příjezdu autem s H., P. a D. na xxx, kde poté, co H. zjistil přítomnost P. na chatě, ony čekaly v autě a H. posléze donesl pervitin ve skleněnce, který všichni tři vykouřili, kdy se mohlo jednat o 0,1 g. K dalším podstatným událostem z časového hlediska uvedla, že poté, co přišli na P. chatu, nacházel se tam její uživatel (P.) s další osobou (Tomášem N.), o kterém se domnívala, že je to jeho řidič. Svědkyně H. opakovaně potvrdila, že po příchodu na zmíněnou chatu jak ona, tak i poškozená D. obdržely od H. pervitin, který tento dostal od P. a zmíněnou drogu posléze užily, ona asi 0,2 g a Jiřina D. asi 0,1 g. Je pravdou, že svědkyně H. u první výpovědi dne 10.7.2013 uvedla, že poškozená pervitin od H. aplikovala „kouřením“, zatímco ona jej užila v papírovém kapesníčku, přičemž v dalších dvou výpovědích uvedla, že obě

předmětný pervitin ve shodném množství užily v papírovém kapesníčku polknutím. Proč ve své první procesní výpovědi hovořila ve vztahu k poškozené o „kouření“, nedokázala vysvětlit. Jmenovaná opakovaně logicky a podrobně vysvětlila, na základě čeho zastává názor, že tento pervitin, který obě užily po příchodu na chatu P., patřil H., na což soud odkazuje, neboť s jejími argumenty se plně ztotožňuje. Akcentovat rovněž je možné tvrzení svědkyně, dle kterého poté, co od H. obdržely dávku pervitinu, si tento zbytek schoval do ponožky. Obžalovaný H. potvrdil, že někdy si pervitin, když neměl kapsu, skutečně schoval do ponožky. Tento jeho postup by byl logický a oprávněný, neboť v podstatě se jednalo o jeho odměnu za vykonanou práci pro P. na chatě v xxx. Dle H. použití pervitinu způsobem ji popsaným zbylí přítomní pervitin na chatě kouřili ve skleněných trubkách Tomáše P. Barbora H. u hlavního líčení tlumočila část hovoru mezi P. a D., kdy se tito bavili v ostravském bytě o pervitinu, kdy poškozená Jiřina D. se vyjádřila nějak v tom smyslu, že „tolik pervitinu ještě nikdy neviděla“. Pokud v rámci ohledání místa činu byly v ostravském bytě P. nalezené pouze zbytky pervitinu, pak nelze přehlédnout zkušenosti P. v souvislosti s distribucí drog, za což byl pravomocně v minulosti odsouzen. Není nic jednoduššího, než předmětný „prášek“ vyhodit do odpadu. Po aplikaci drogy v pátek večer na chatě v xxx dle tvrzení H., jež je v souladu s dalšími výpověďmi, se všichni přítomní odebrali na sběr kamenů k řece za pomoci vozidla Tomáše N. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že přítomní „pracovali“ po celou noc, poté pokračovali přes den a následně opětovně i v noci ze soboty na neděli. Ve své výpovědi dne 5.9.2013, jakož i u hlavního líčení svědkyně potvrdila, že s poškozenou v sobotu, resp. průběžně kouřily pervitin ve skle, který byl v chatě a ležel na stole a ony si jej braly. V každém skle byl asi tak 1 g pervitinu. P. ani H. proti jejich postupu nic nenamítali. Dle názoru soudu zmíněný pervitin ve skle ležící v chatě na stole byl P. Soud vycházel z toho, že H. si svůj pervitin po předchozí páteční „distribuci“ děvčatům schoval, zatímco P., jak vyplynulo z provedeného dokazování, pervitin užíval o víkendu průběžně, což znamená, že jej měl větší množství, se kterým volně disponoval. Z opakované výpovědi H. rovněž bylo zjištěno, že P. musel být z jejich činnosti, resp. úklidem na chatě spokojen, a proto jim nabídnul shodnou činnost i u sebe v ostravském bytě, což tyto akceptovaly, neboť vycházely z předpokladu, že opětovně za svou práci obdrží pervitin, přestože název této drogy v souvislosti s odměnou přímo nezazněl. Svědkyně však potvrdila, že s ohledem na obsah hovoru s P. bylo zcela jasné, že se o takovýto způsob odměny bude jednat. Za podstatnou informaci nalézací soud rovněž považuje tvrzení svědkyně zejména v rámci její výpovědi dne 5.9.2013 a posléze u hlavního líčení, dle které poškozená D. byla nemocná, měla mít asi tři dny chřipku, před odjezdem ve čtvrtek večer měla mít teplotu, rýmu, hleny a kašel. Dle názoru svědkyně nachlazení, resp. onemocnění poškozené muselo být zřejmé všem přítomným na chatě, neboť tato, jak již uvedla, měla rýmu a kašlala. Pokud jsou průvodní znaky nachlazení tak, jak popsala H., tj. rýma, kašel, event. teplota, pak se jedná o znaky zcela zjevné, patrné na první pohled všem, kteří s dotyčnou osobou přijdou do kontaktu. Pokud by se jednalo o nějakou skrytou bolest, jež by nebyla zjevná na první pohled, pak by situace mohla být jiná. Akcentovat je možno tolik, že obžalovaný H. i P. věděli o „nachlazení“ poškozené, přesto jí tvrdou drogu opakovaně poskytli. Po příchodu do P. bytu, kde měl být velký nepořádek, žádaly jej o poskytnutí pervitinu, neboť byly unavené, dvě noci nespaly a přes den pracovaly. H. o žádném užití pervitinu kouřením z trubiček tak, jak se o tom zmiňoval P. v rámci vazebního zasedání, nehovořila, byl to právě obžalovaný, který se jich měl dotazovat, jakým způsobem chtějí pervitin aplikovat. Vzhledem k tomu, že chtěly pervitin aplikovat v kapsli, tento nejdříve říkal, že neví, zda je má, posléze však předmětnou drogu do kapsle nachystal. Ona sama nebyla přítomna přichystání či

přípravě pervitinu do kapslí, neboť uklízela v kuchyni. V obývacím pokoji se pohyboval P. s poškozenou a ji pouze zavolali k již připravené aplikaci pervitinu formou kapsle. Přestože plnění kapslí pervitinem P. neviděla, dovozovala, že to byl právě on, neboť při předání kapsle se jej ptala, kolik tam toho dal, na což on jí odpověděl, že „moc ne“. S ohledem na účinek požitého pervitinu dospěla k závěru, že v kapsli muselo být něco přes 0,2 g, kdy na tomto množství setrvala opakovaně, tzn. i u hlavního líčení, i k cílenému dotazu obhajoby. Soud I. stupně opětovně musí akcentovat, že H. a D. přišly do bytu P. vykonávat nějakou činnost za slíbenou odměnu, jež měla být formou poskytnutí pervitinu. Je nelogické, aby za této situace H. a D., pokud by event. ještě v té době měly nějaký svůj pervitin, tyto daly k dispozici přítomným (zejména P.) a užili jej. Obě jmenované věděly, že P. s pervitinem disponuje, mohly tudíž důvodně předpokládat a očekávat, že aby mohly pokračovat v úklidu po předchozím náročném víkendu, musí obdržet nějakou „podporu“. Pokud obžalovaný P. popírá předání pervitinu poškozené a H. u něj v ostravském bytě formou kapsle, pak dle názoru soudu je v tomto směru usvědčován věrohodnou výpovědí svědkyně H. Posledně jmenovaná ještě rovněž popsala i užití „něčeho“ jako pervitin, dle tvrzení P. „ale bez chemikálií, čistého“. Svědkyně rovněž popsala shodně, jakým způsobem se pervitin začal projevovat u poškozené D., jak na něj reagovali, co vše s jmenovanou prováděli až do zjištění její smrti. Přestože žádala P. o přivolání odborné lékařské pomoci, ten to odmítal s argumentací, že podobné stavy je schopen zvládnout, a proto jí podal apaurin, resp. diazepam. Po celou dobu, ke které se vyjadřovala a popisovala, neviděla, že by Jiřina D. vytáhla z kapsy či ze zavazadla drogu. Barbora H. setrvala na své výpovědi i v rámci konfrontace s obžalovaným H. V době jejího procesního výsledku obžalovaný P. nevypovídal, tudíž nebylo co konfrontovat. Soud si je vědom spáchané trestné činnosti svědkyní H., za což byla tato v r. 2013 pravomocně odsouzena, jak vyplývá z přiložených spisů Okresního soudu Bruntál, za distribuci metamfetaminu, přesto však její výpověď je považována za věrohodnou a usvědčující oba obžalované, mj. i proto, že tato je v plném souladu s dalšími výsledky provedeného dokazování. Pokud soud projednává trestnou činnost související s distribucí drog, pak není výjimečné, že svědci jsou právě uživateli drog a s tímto je nutno se vypořádat. Toto zjištění neznamena automaticky závěr, že uživatel drog je nevěrohodný.

Opakovaně vyslechnutý **svědek Jiří P.** se jednak vyjádřil v rámci svých výpovědí k oběma obžalovaným, svědkyní H., jakož i poškozené Jiřině D., kterou považoval za dobrou kamarádku. Potvrdil, že si všichni chtěli udělat hezký výlet do Beskyd, a proto návštěvu chaty na xxx domluvil s P. obžalovaný Damián H. s tím, že na chatě provedou nějaké práce tak, aby tam nebyli zdarma. Popsal, za jakých okolností, kdy a v kolik hodin přijeli na xxx, kde k jejich překvapení se v chatě nacházel majitel ještě s jedním mužem. V době, kdy odnášel věci z auta na chatu, děvčata seděla uvnitř auta, jež mělo tónovaná skla, co tato dělala, neví. Z jeho výpovědi rozhodně nebylo zjištěno, že by svědkyně H., poškozená D. a Damián H. vevnitř v autě užili pervitin kouřením. Připustil, že po dobu jeho pobytu na chatě v xxx kouřil marihuanu, avšak s výjimkou obžalovaného P., jako majitele chaty, kterého viděl kouřit skleněnku s pervitinem, v podstatě po celou dobu neviděl nikoho jiného užívat drogy. Naproti tomu však tvrdil, že si „všimnul toho, že holky i Damián byli sjetí“, poznal to na nich, poškozená se chovala jako robot, nedalo se s ní ani povídat. Byla na něj škaredá, měl naprosto jinou představu o průběhu společného víkendu. Svědek P. po příchodu na chatu se měl v pokoji vybalit a v podstatě zde zůstal sám, kde se oddával kouření marihuany. Poškozená za ním na pokoj přišla pouze na chvíli. Ani v páteční večer neviděl užívat drogy H., H. či D. Je pravdou, že ještě v pátek večer jeli pro nějaké

kameny, které se použily na schody. V sobotu se probudil v dopoledních hodinách a později se rovněž zapojil do práce, slečny uklízely chatu. Akcentoval, že ani v průběhu sobotního dopoledne před ním nikdo drogy neužíval, trávu kouřil po celý den pouze on, přesto však, jak již bylo zmíněno, H., H. a D. byli „sjetí“. Zda P. viděl či neviděl jmenované konkrétně užívat drogy není zásadní, tento skutečně v době užití drog mohl být v pokoji či kdekoliv, odkud na tuto činnost nemusel vidět. Podstatné je, že potvrdil zjevné známky po požití drog u poškozené D., H., jakož i H. již v sobotu dopoledne. Tato část výpovědi je v souladu s výpovědí svědkyně H., která se o užití pervitinu v sobotu opakovaně zmiňovala. V průběhu neděle viděl kouřit pervitin ze skleněnky od P. pouze H. a kamarádku od Jiřiny, tzn. H. Poškozenou užívat drogy neviděl vůbec, avšak jak již uvedl, bezpečně na ní poznal, že byla pod vlivem drog. Po dobu společného pobytu u P. na chatě u poškozené Jiřiny D. žádné drogy neviděl, byť s touto nebyl neustále. Ve své výpovědi před policejním orgánem uvedl, že věděl, že děvčata se dohodla s P. na nějakém úklidu. U hlavního líčení tuto informaci popřel, pouze opětovně a opakovaně akcentoval o své jiné představě o průběhu společného víkendu, jakož i to, že poškozená D. se mu nevěnovala, nebyla s ní řeč, byla na něj „škaredá“. Obžalovaní P. a H., jak je patrné z jejich výpovědi, připouštěli užívání pervitinu v pátek večer. Dle výpovědi svědka P. se pervitin užíval i poškozenou, jak již bylo rovněž uvedeno, i v sobotu, neboť uživatelé byli zmíněnou drogou ovlivněni. Pokud si všimnul atypického chování svědek P., pak je nesporné, že tuto skutečnost mohli sledovat i obžalovaní H. a P. P. se rovněž vyjádřil v rámci svých výpovědí o pohybu P. po dobu své přítomnosti na chatě v xxx, což však není nutno blíže rozvádět, neboť se nejedná o podstatné skutečnosti pro objektivizaci skutkového stavu či právní posouzení.

Z opakované výpovědi **svědka Zdeňka O.** bylo zjištěno, že tento se svým přítelem Damiánem H. byl opakovaně na chatě na xxx majitele „Tomáše“ (dle názoru soudu Tomáše P.), kde Damiánovi vypomáhal s různými pracemi právě pro Tomáše. Akcentoval, že za práci dostávali vždy peníze, i když asi ve dvou případech na stole v chatě ležel sáček s pervitinem, který tam H. nedal a který posledně jmenovaný vzal a o tento se společně rozdělili. P. viděl asi v pěti případech „kouřit“ pervitin přes skleněnou trubičku, k poškozené D. uvedl, že tuto zná z místa bydliště, považoval ji za slušnou holku. Potvrdil, že tato užívala pervitin asi po dobu 3 let, kdy zmíněnou drogu aplikovala přes skleněnku. Poškozená mu ukazovala skleněnou trubičku a malé ampule, jež mu přišly jako léky. Domnívá se, že ampule byly prázdné. Báru H. zná toliko z doslechu, i tato má užívat pervitin, což neviděl a taktéž se spolu osobně nebavili. Nalézací soud považuje za nutné akcentovat z výpovědi svědka O. tu skutečnost, že tak jak i v nyní projednávaném případě obžalovaný P. zanechal na stole pervitin, který si převzal spoluobžalovaný Damián H. Pokud se zmiňoval o poškozené a jí preferované aplikaci pervitinu prostřednictvím skleněné trubičky, pak ani toto tvrzení nevybočuje z výsledku provedeného dokazování. Pokud se Zdeněk O. zmínil o tom, že mu poškozená ukazovala malé ampule, pak toto tvrzení je nutno hodnotit velmi obezřetně zejména proto, že svědek O. je přítelem obžalovaného H. O jakýchkoliv ampulích se v rámci své výpovědi před policejním orgánem nezmiňoval a stejné stanovisko zaujal i v rámci spontánního vyjádření k předmětu výslechu u hlavního líčení. Teprve k dotazům soudu uvedl, že poškozená mu ukazovala skleněnou trubičku a malé ampule, které dle jeho názoru byly prázdné. Po vyhodnocení provedeného dokazování s ohledem na konkrétní skutečnosti (na některé již bylo poukázáno, na další bude poukázáno dále) zastává soud I. stupně stanovisko, že poškozená D. v rozhodné době, tzn. o víkendu na chatě v xxx a posléze

v ostravském bytě P. žádné kapsle s pervitinem neměla. Pokud by měla event. prázdné kapsle, které by v ostravském bytě pervitinem naplnil P., pak by tato skutečnost neměla naprosto žádný vliv na trestní odpovědnost obžalovaných.

Svědkyňě T., bývalá družka obžalovaného P., využila svého oprávnění odepřít vypovídat, což nalézací soud akceptoval.

Další samostatnou skupinu tvoří výpovědi sousedů v souvislosti s bydlením obžalovaného P. ať již na xxx či v Ostravě.

Svědkyňě Č., bydlící ve stejném vchodu domu jako obžalovaný P., pouze potvrdila, že někdy o prázdninách r. 2013 ji požádali policisté o její přítomnost v souvislosti s ohledáním místa činu, resp. bytu P., ze kterého posléze odvezli nějakou slečnu, která zde měla zemřít, avšak za jakých okolností jí není známo. S obžalovaným P. žádné bližší vztahy neudržovala, toliko se pozdravili, nevšimla si, že by na ni někdy působil jako ovlivněn drogami a taktéž jí není nic známo o jeho aktivitách s drogami. Nezaregistrovala větší pohyb osob v bytě jmenovaného.

Svědci Věra N. a Augustin N. potvrdili, že chata P. sousedí s jejich chatou na xxx, kdy posledně jmenovaného znají asi od 10 let. Nikdy nezaregistrovali nic, co by svědčilo o nějaké spojitosti P. s drogami. Obžalovaného H. taktéž občas zahlédli na chatě P., neboť tento mu pomáhal s její rekonstrukcí, oba na ně působili slušným dojmem. O prodlouženém víkendu od 5. – 7.7.2013 na chatě kromě obou obžalovaných byla i nějaká děvčata, avšak nezaregistrovali žádný nadměrný hluk, jež by svědčil o nějakém nezřízeném chování. Svědkyňě N. potvrdila, že i o tomto víkendu na chatě dlouho do noci pracovali, což však nebylo výjimečné. **Svědkyňě L.**, dcera manželů N., rovněž potvrdila, že P. zná, byť jen letmo, naposledy jej viděla asi před 20 lety na chatě svých rodičů na xxx. O víkendu 5.- 7.7.2013 na chatě u rodičů nebyla.

Obžalovaným P. navržení svědci Tomáš N. a Ján V. byli vyslechnuti v rámci dokazování u hlavního líčení.

Z výpovědi **svědka N.** bylo zjištěno, že tento měl P. na jeho žádost odvézt v sobotu 7.7.2013 z Olomouce do Ostravy a posléze na xxx. V rámci své výpovědi popisoval události, které se měly dít v sobotu a v neděli, ve skutečnosti však bylo zjištěno, že jmenovaný P. odvezl z Olomouce v podstatě až na jeho chatu na xxx již v pátek večer, tj. 5.7.2013, kdy svědek N. si popletl dny v rámci předmětného víkendu. Celkově jeho výpověď působila velmi nejistě a zvláštěně, což je patrné zejména ze záznamu jeho výpovědi, jež je zadokumentována na příslušném médiu. Když přijeli na chatu, nikdo tam nebyl. Vzhledem k tomu, že již byl večer, rozhodl se zůstat a domů vrátit až následující den. Jmenovaný potvrdil, že během večera na chatu na xxx přijely další osoby, a to H. se dvěma dívkami, kdy tito jmenovaní nepřišli společně, děvčata přišla později asi o 20 – 30 minut. Děvčata se mu jevila divná již při příchodu na chatu, byla taková „roztančená“. Na stole leželo sklo s bílým práškem, nejspíše pervitinem. Tato informace je v plném souladu s provedeným dokazováním. Přítomných lidí na chatě si moc nevšiml, on sám žádné drogy ani marihuanu neužíval. Svědek N. na jedné straně uvedl, že neviděl, že by H. ze stolu na chatě bral nějakou skleněnku, marihuanu, prášek či jakoukoliv drogu, na druhé straně k cílenému dotazu, zda přítomní na chatě užívali nějakou drogu či marihuanu, uvedl, že „všichni tam brali“. Jak již bylo uvedeno, výpověď tohoto svědka nevyznívala zrovna přesvědčivě, naproti

tomu jeho tvrzení o tom, že na chatě všichni užívali drogu, je pravdivá, neboť toto zjištění vyplývá z výpovědi obou obžalovaných, svědkyně H., jakož i nepřímo z výpovědi svědka P. Dle svědka N. na stole na chatě se nenacházely žádné kapsle, neviděl nikoho užívat nějaké léky či plastovou kapsli, na stole bylo pouze „zamrzlé sklo“, tzn. seškvařený prášek ve skle. Jmenovaný se rovněž vyjadřoval k pohybu obžalovaného P. po dobu jeho nepřítomnosti, tzn. cesta do Ostravy a zpět apod., na což soud odkazuje.

Z výpovědi **svědka Stanislava K.** bylo zjištěno, že obžalovaný P. jej navštívil někdy v létě kolem 15.00 hod. nebo 16.00 hod. v Ostravě – Kunčicích se dvěma holkami a chtěl půjčit kolo. Vzhledem k tomu, že kolo měl půjčené jeho synovec, zavezl P. včetně děvčat k jeho bytu do Ostravy. Obžalovaný se zmínil, že děvčata mu uklízela na chatě a taktéž jdou uklidit i němu domů. Dívky na ně působily nepřítomným výrazem, moc nemluvily, P. mu nikdy žádné drogy nenabídl, na chatě na xxx byl opakovaně, avšak ani tam nikdy žádné drogy neviděl. Výpověď svědka z časového hlediska doplňuje přesun obžalovaného P. a svědkyně H. včetně D. z Ostravy – Kunčic, kam tyto dojezy z xxx vlakem do bydliště P. O užívání pervitinu na P. chatě mj. i poškozenou svědčí nepřímo právě výpověď svědka K., dle které na něj dívky působily nepřítomným výrazem.

Co se týče výpovědi svědků, nalézací soud ponechal hodnocení výpovědi **svědka Jana V.** na závěr. Jmenovaný u hlavního líčení tvrdil, že o předmětném víkendů v červenci 2013 na žádost P. kontaktoval známého taxikáře za účelem odvozu obžalovaného na xxx ještě s nějakými věcmi. Když přijeli na místo určení, oslovila jej dívka, jež se mu představila jménem Jiřina a žádala po něm papírek za účelem „ubalení špeka“ z marihuany. Po vykouření se této dívky dotázal, zda nemá pervitin, na což mu řekla, že má nějaké kapsle společně s kámoškou a může mu jednu prodat. Kapsle byly oválného tvaru, jehož původním obsahem bylo léčivo, kdy takto získanou kapsli ihned aplikoval. Poškozená Jiřina D. předmětné kapsle, ve kterých měla pervitin, měla snad v peněžence, tyto viděl a určitě jich bylo nejméně 5 – 6 kusů. Za tento pervitin jí dal 200,- Kč, jež si založila do peněženky. Jiřina v jeho přítomnosti sama kapsli neužila. Svědek V. věděl, že P. užívá drogy, cestou na xxx jej o pervitin požádal, ovšem ten mu řekl, že má pouze v „trubce“, o což on neměl zájem. Převoz P. a V. z Ostravy na xxx zajišťoval jeho známý taxikář Honza, kterého po výsledku V. navrhnul vyslechnout obžalovaný P., což nalézací soud neakceptoval, neboť z výpovědi V. nevyplývalo, že by prodej pervitinu v kapsli tak, jak popisoval, proběhl v přítomnosti další osoby. Nalézací soud ani po vyhodnocení celkově provedeného dokazování ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř. nedospěl k závěru vyslyšet zmíněného taxikáře Honzu, neboť výpověď svědka V. považuje za nevěrohodnou, účelovou ve snaze vyvinut svého známého obžalovaného P. z trestné činnosti, jež se mu klade za vinu. Svědek V. je jediný svědek v této trestní věci (s výjimkou obžalovaného P.), který tvrdil, že poškozená D. měla v rozhodné době u sebe nejméně 5 – 6 kapslí s pervitinem. Tento počet kapslí s pervitinem měla mít poškozená u sebe v sobotu, tj. 6.7.2013, v odpoledních hodinách. Obžalovaný H. u hlavního líčení tvrdil, že když dojezy na chatu na xxx v pátek večer, předtím, než H. a D. poskytl pervitin, ptal se, jestli někdo nemá kapsle. H. řekla, že má a začala ji hledat, na což reagoval tak, ať už ji nehledá, že je lepší si zabalit pervitin do kapesníčku. Svědkyně H. existenci kapslí popírá. Samotné tvrzení H. nemá logiku, neboť tento nejdříve se dotazuje, zda-li někdo nemá kapsli za účelem užití pervitinu a když údajně H. měla říct, že tuto má, pak svůj názor změnil a tuto vyzval, ať ji nehledá. Pokud tvrdil, že nájezd pervitinu v papírovém kapesníčku je

rychlejší než nájezd aplikovaný v kapsli, pak neměl důvod vůbec se na kapsle dotazovat. D. na jeho dotaz na kapsle vůbec nereagovala, což dle názoru soudu svědčí o tom, že je neměla. O kapslích s pervitinem rovněž vypovídal ve vazebním zasedání obžalovaný P., ovšem jak již bylo uvedeno, toto jeho vyjádření bylo zmatené, neboť dle jmenovaného pervitin v kapsli vytáhla „Jiřina H.“, on žádné kapsle neměl a na základě jejího návrhu si on i dvě dívky kapsli dali. „Jiřinu H.“ neoznačil v rámci vazebního zasedání jako poškozenou, pouze uvedl jméno a příjmení. S ohledem na takovéto vyjádření se teoreticky mohlo jednat o Jiřinu D. či Barboru H. Existenci kapslí popírá a nic nespovídá pro opak. Ve vztahu k existenci kapslí s pervitinem u poškozené Jiřiny D. nalézací soud dále konstatuje, že svědkyně H. po zjištění úmrtí poškozené z bytu P. odešla, kde zanechala na sebe telefonický kontakt. V průběhu hodiny, když se ještě nacházela v Ostravě, byla kontaktována policií za účelem podání vysvětlení a posléze došlo k jejímu zadržení jako osoby podezřelé. Z protokolu o zadržení osoby podezřelé (č.l. 166 – 167) ze dne 8.7.2013 bylo zjištěno, že u H. bylo prohlídkou nalezeno: mj. finanční hotovost ve výši 828,- Kč, jízdenka na vlak z xxx do Kunčic ze dne 7.7.2013 (č.l. 185), žádný pervitin, marihuana, kapsle ať již prázdné nebo plné u H. zajištěné nebyly. Zmíněná vlaková jízdenka pro dvě osoby, tedy skupinová, stála 80,- Kč. Které konkrétní věci měla u sebe v době úmrtí poškozená Jiřina D., vyplývá z protokolu o vydání věci (č.l. 22) a z úředního záznamu policejního orgánu (č.l. 23), který popisuje doplňující prohlídku věci poškozené D. U jmenované bylo mj. nalezeno v černé peněžence s fotografiemi, zákaznickými kartami, kartou studenta, finanční hotovost ve výši 18,- Kč a 51 eurocentů. Ve zmíněném doplnění prohlídky věci poškozené byly nalezené 2 ks dealeráku se zbytky krystalické látky, se zbytky látky zelené (na což bylo již v tomto rozhodnutí poukázáno), dále 1 ks skleněnky se zbytky neznámé krystalické látky a 1 ks krabičky se zbytky zelené sušené látky. Nalézací soud akcentuje, že žádné kapsle ať již plné či prázdné, u poškozené nalezené nebyly. Taktéž nebyla nalezená dle názoru soudu odpovídající finanční hodnota, kterou D. měla převzít od V. za prodej jedné kapsle pervitinu, tj. 200,- Kč. V sobotu odpoledne měl V. v peněžence poškozené vidět nejméně 5 – 6 kapslí s pervitinem. Pokud by hypoteticky tomuto jednu prodala, mělo by jí zůstat nejméně 4 – 5 kusů. Pokud by v bytě obžalovaného P. užíli 3 kapsle, měly by jí v peněžence zůstat 1 – 2 kapsle. Nalézací soud již poukazyval na své stanovisko, dle kterého je vyloučeno, aby v ostravském bytě H. a D. aplikovaly svůj vlastní pervitin, když vlastně P. uklízely za pervitin, který měly v úmyslu prodat a takto získat finanční prostředky. Tato hypotetická varianta je v rozporu s výpovědí svědkyně H. Soud I. stupně dále akcentuje, že V. údajně měl předat D. za jednu kapsli pervitinu 200,- Kč. Pokud bychom připustili útratu D. v sobotu večer za 2 dcl vína řádově několik desítek korun, pak výdaje na vlakovou jízdenku ve výši 40,- Kč by ve svém souhrnu znamenalo, že v době úmrtí poškozená by měla mít u sebe zcela jistě více než 100,- Kč, neboť jak obžalovaný, tak nikdo ze svědků jakékoliv event. další výdaje D. v sobotu po 15.00 hod. nepopisoval. Nalézací soud tudíž výpovědi svědka V. nevěří, považuje ji za nevěrohodnou ve snaze vyvinut svého známého P. z vytýkaného protiprávního jednání.

Odborná chemická expertiza se zabývala zkoumáním věci zajištěných při domovní prohlídce v bytě obžalovaného P. v Ostravě a zde byla zjištěna jak přítomnost diazepam, o kterém se zmiňoval P. jako léčivu, který použil vůči poškozené D. při snaze zmírnit účinky požitého pervitinu tak byla i objektivizována přítomnost pervitinu na věcech specifikovaných v rámci ohledání místa činu a posléze v rámci zmíněné expertizy. V přístroji vaporizér Volcano digit byla zjištěna přítomnost THC, nikoliv metamfetaminu, a proto v tomto smyslu došlo i k úpravě skutkové věty, neboť původně

obžaloba vycházela z toho, že P., H. a D. inhalovaly prostřednictvím tohoto přístroje blíže nezjištěné množství pervitinu, ve skutečnosti se jednalo v souladu s výpovědí obžalovaného P. o inhalaci THC. V bytě posledně jmenovaného byly zjištěné i pomocné chemikálie pro izolaci pseudoefedrinu či efedrinu z léčiva, pro izolaci metamfetaminu „z varu“, popř. při čištění metamfetaminu. Zmíněné věci nalezené a zajištěné v rámci OMČ ledasco napovídají o aktivitách obžalovaného P. ve vztahu k drogám.

Expertiza ze shodné oblasti se zabývala i zajištěnými věcmi v rámci domovní prohlídky na chatě v xxx. I zde byly objektivizované stopy přítomnosti metamfetaminu, jakož i pomocných chemikálií naprosto shodných a využitelných jak v případech chemikálií nalezených v ostravském bytě jmenovaného.

Chemická expertiza rovněž prokázala ve věcech zemřelé Jiřiny D. zbytky metamfetaminu, jakož i THC.

Nálezové okolnosti ve vztahu k místu činu, tj. chata č. xxx v obci xxx, okres Frýdek – Místek, jakož i byt č. xxx na ul. xxx v xxx, jsou objektivizovány již zmíněnými protokoly o ohledání místa činu, barevnou fotodokumentací, seznamy zajištěných stop a věcí, jakož i výpověďmi obžalovaných a svědků tak, jak byly prezentovány již v rámci tohoto odůvodnění.

Rovněž nelze přehlédnout oznámení P. na záchrannou službu úmrtí poškozené dne 8.7.2013 v 10.59 hod. po předchozím požití drog.

Ze závěrů **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství**, jakož i z výslechu znalců u hlavního líčení bylo zjištěno, že poškozená Jiřina D. zemřela v důsledku akutní intoxikace pervitinem. V biologickém materiálu byla objektivizována koncentrace metamfetaminu ve výši 11,2 mg/l. Zmíněná koncentrace metamfetaminu byla toxická až letální, tato svědčí o aplikaci většího množství drogy relativně nedávno před smrtí. Dle názoru znalců dávka mohla být aplikována jednorázově či rozložená na menší díly aplikované v průběhu relativně krátkého časového úseku, a to maximálně několik dnů. Aplikace pervitinu v období od 5.-7.7.2013 by tyto podmínky a kritéria splňovala. Pokud by se jednalo o jednorázovou dávku, pak by se tato musela pohybovat přes 1,5 g metamfetaminu, což provedeným dokazováním bylo vyloučeno. Znalkyně poukázaly na poměrně dlouhý poločas vylučování, což může vést ke kumulaci a nárůstu koncentrace v organismu. Soud I. stupně po vyhodnocení provedeného dokazování zastává stanovisko, že objektivizovaná koncentrace metamfetaminu ve výši 11,2 mg/l je důsledek kumulace metamfetaminu v jednotlivých menších dávkách, nikoliv dávky jednorázové. Znalkyně rovněž akcentovaly vliv na oslabený organismus i celkem banálního infektu, jež může působit na chování cizorodé látky v těle organismu. Opětovně provedeným dokazováním bylo prokázáno, že poškozená D. byla v rozhodné době přinejmenším nachlazená. V dalším nalézací soud odkazuje na závěry zmíněného znaleckého posudku.

Po vyhodnocení provedeného dokazování ve smyslu ustanovení **§ 2 odst. 6 tr.ř.** dospěl nalézací soud k závěru, že se stal skutek tak, jak je popsán ve skutkové části výroku tohoto rozhodnutí, tento skutek spáchali obžalovaní Damián H. a Tomáš

P., přičemž v tomto skutku jsou spatřovány i znaky zvlášť závažného zločinu tak, jak je uvedeno.

Pokud byl **objektivizován** průběh skutkového děje, o kterém soud nemá důvodné pochybnosti, je možno přistoupit posléze k jeho **právnímu hodnocení**.

Protiprávní jednání obžalovaných Tomáše P. a Damiána H. bylo kvalifikováno soudem I. stupně jako **zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku, neboť tito neoprávněně jinak jinému opatřili psychotropní látku a způsobili uvedeným činem smrt**.

V rámci stručné rekapitulace možno konstatovat, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaný Damián H. „poskytl“ poškozené Jiřině D. dne 5.7.2013 pervitinu minimálně ve dvou případech, a to jednak ve vozidle před chatou blíže nezjištěné množství ke kouření, kdy tři osoby (H., H., D.) v rámci společného „kouření“ užíli dohromady asi 0,1 g pervitinu a jednak této poskytl již přímo v chatě P. na xxx 0,1 g pervitinu, který tato užíla v papírovém kapesníčku. Obžalovaný H. byl v obou případech aplikaci přítomen, obžalovaný P. o aplikaci kouření věděl a dalšímu užití spolknutím byl přítomen. Je nesporné, že pervitin poškozené D. za poskytnutou budoucí službu předával přímo H. bez ohledu na to, že se jednalo o práci vykonanou pro P., neboť dohoda o úklidu P. chaty byla v režii H., za což H. od P. obdržel dohodnuté množství pervitinu, se kterým tento naložil dle uvážení. Provedeným dokazováním nalézací soud rovněž vzal za prokázáno, že poškozená Jiřina D. v rozmezí dnů soboty a neděle, tj. 6.7. – 7.7.2013, opakovaně užíla pervitinu v blíže nezjištěném množství na chatě v xxx, kdy rovněž soud vychází z toho, že takto poskytnutý pervitin patřil P. Vzhledem k tomu, že obžalovaný H. byl po celou dobu v bezprostřední blízkosti poškozené, tento věděl, že jmenovaná pokračuje v užívání pervitinu i v následujících dnech, tj. v sobotu a v neděli, resp. 6.- 7.7.2013. Naproti tomu ze shora uvedeného je patrné, že obžalovaný P. věděl, že poškozená D. pervitin užívala ještě minimálně den předtím, než jí jej začal poskytovat on, tzn. v pátek večer 5.7.2013. Nalézací soud rovněž vzal za prokázáno, že to byl právě P., který poškozené D. u něj v ostravském bytě ve večerních hodinách poskytl rovněž pervitin v kapsli v množství větším než na které byla zvykla, jež tato užíla spolknutím.

Objektem zmíněného trestného činu je zájem na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s jedy, omamnými a psychotropními látkami, přípravky obsahujícími omamnou nebo psychotropní látku a prekursory. S ohledem na okolnosti předání a převzetí pervitinu poškozenou od obžalovaných H. a P. soud I. stupně charakterizoval jejich jednání zejména výrazem „poskytl“, kdy se jedná o formulační vyjádření popisující předmětnou událost, a to neoprávněně předání metamfetaminu obžalovanými poškozené. Toto vyjádření dle názoru soudu zcela nepochybně koresponduje se znakem objektivní stránky zvlášť závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku „**jinak jinému opatří**“. Z obsahu zákona o návykových látkách je zřejmé, jaké nakládání a se kterými předměty je tímto zákonem zakázáno, takže nerespektování takového zákazu naplňuje pojem „**neoprávněně**“ dispozice s nimi, resp. dispozice „**bez povolení**“ ve smyslu ustanovení § 283 tr. zákoníku. **Omamné a psychotropní látky** jsou takové látky, u kterých vzniká nebezpečí chorobného návyku nebo psychických změn nebezpečných

pro společnost nebo pro toho, kdo je opakovaně bez odborného dohledu používá. Pervitin chemicky definovaný jako metamfetamin je uveden v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. o seznamech návykových látek jako psychotropní látka zařazena do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách.

Zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy vyžaduje v jeho základní skutkové podstatě z pohledu **subjektivní stránky úmysl**. Trestný čin je spáchán úmyslně, jestliže pachatel a) chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem (§ 15 odst. 1 písm. a/ tr. zákoníku), nebo b) věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn (§ 15 odst. 1 písm. b/ tr. zákoníku). **Zavinění** je vybudováno a) na složce vědění (intelektuální), která zahrnuje vnímání pachatele, tj. odraz předmětů, jevů a procesů ve smyslových orgánech člověka, jakož i představu předmětů a jevů, které pachatel vnímal dříve, nebo ke kterým dospěl svým úsudkem na základě znalostí a zkušeností, a b) na složce vůle zahrnující především chtění nebo srozumění, tj. v podstatě rozhodnutí jednat určitým způsobem se znalostí podstaty věci. Jestliže pachatel rozhodné skutečnosti nechce ani s nimi není srozuměn, není tu žádný volní vztah. Jak složka vědění, tak i složka volní nemusí zcela přesně odpovídat objektivní realitě, nemusí vždy zcela přesně odrážet skutečnosti příslušnými ustanoveními zvláštní části trestního zákoníku předpokládané a nemusí se vztahovat ke všem podrobnostem, které jsou pro daný čin charakteristické. Postačí, když skutečnosti spadající pod zákonné znaky skutkové podstaty uvedené ve zvláštní části trestního zákoníku jsou zahrnuty v představě pachatele alespoň v obecných rysech. Jak vyplývá z popisu skutkového děje v tzv. skutkové větě výroku rozsudku, obžalování P. a H., aniž by byli držiteli povolení k zacházení s návykovými látkami, tito poskytli, resp. jinak jinému opatřili k aplikaci psychotropní látku metamfetamin, jak již bylo uvedeno, tento je podle § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb. o návykových látkách uveden v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. o seznamech návykových látek jako psychotropní látka zařazena do seznamu II. podle Úmluvy o psychotropních látkách. Akcentovat je nutno, že oba obžalovaní si byli vědomi, že se o takovou látku jedná, neboť mj. oba dva měli osobní zkušenosti s aplikací pervitinu. Oba obžalovaní se chovali způsobem popsáním v již zmíněném skutkovém ději, přestože zejména H. věděl, že poškozená D. pervitin dlouhodobě užívá. Obžalovaný P. zase věděl, že poškozená D. užívala pervitin již od příjezdu na jeho chatu na xxx, tj. od pátku 5.7.2013, přesto to byl právě on, který jí poskytl v neděli v podvečer pervitin v kapsli v dávce vyšší, než tato byla obvyklá užívat, kdy jmenovaná v důsledku kumulace pervitinu, který užívala několik dnů po sobě, začala mít zásadní zdravotní problémy, jež skončily fatálním následkem. Oba obžalovaní věděli, že poškozená je nachlazená, že trpí infektem horních cest dýchacích. Oba dva ze zkušeností věděli, že pervitin je tzv. „**tvrdá droga**“. Jak již bylo opakovaně uvedeno, bezprostřední příčinou úmrtí poškozené Jiřiny D. byla intoxikace pervitinem, kdy k nárůstu koncentrace v organismu došlo u poškozené opakovaným užíváním pervitinu (kumulací) v kontinuálním časovém období od 5.7. do 7.7.2013. V tomto období jmenované poskytli pervitin právě obžalovaní H. s P., přestože věděli, že se jedná o psychotropní látku, jejíž distribuce bez příslušného oprávnění je v České republice trestná. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti, jakož i způsob provedení soud I. stupně zastává stanovisko, že zavinění obou obžalovaných ve vztahu k základní skutkové podstatě je možno spatřovat v úmyslu přímém podle **§ 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku**.

Po vyhodnocení provedeného dokazování zastává nalézací soud rovněž stanovisko, že je v příčinné souvislosti protiprávní jednání obžalovaných P. a H. s fatálním neodčinitelným následkem, tedy úmrtím poškozené D. Ke zmíněnému následku došlo v důsledku intoxikace pervitinem a k tomu došlo v důsledku opakovaného užívání pervitinu poskytnutého jí obžalovanými v době od 5.7.2013 do 7.7.2013. Akcentovat rovněž je možno určitou zdravotní indispozici poškozené, jež však byla patrná všem přítomným, tedy i obžalovaným. Ve vztahu k této okolnosti – **těžšímu následku** podmiňující použití vyšší trestní sazby podle **§ 283 odst. 4 písm. a) tr. zákoníku** byla u obou naplněna taktéž subjektivní stránka, a to ve formě **nedbalosti nevědomé dle § 16 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku**.

K okolnosti přitěžující nebo k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby podle **§ 17 tr. zákoníku** se přihlédne a) jde-li o těžší následek i tehdy, zavinil-li jej pachatel z nedbalosti, vyjímaje případy, že trestní zákon vyžaduje i zde zavinění úmyslné, nebo b) jde-li o jinou skutečnost i tehdy, jestliže o ní pachatel nevěděl, ač o ní vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl, vyjímaje případy, kdy trestní zákon vyžaduje, aby o ní pachatel věděl.

Trestný čin je spáchán **z nedbalosti**, jestliže pachatel a) věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí (**§ 16 odst. 1 písm. a/ tr. zákoníku**), nebo b), nevěděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, ač o tom vzhledem k okolnostem a ke svým osobním poměrům vědět měl a mohl (**§ 16 odst. 1 písm. b/ tr. zákoníku**). Soud I. stupně v této souvislosti rovněž považuje za nutné akcentovat, že je obecně známo (je notorií), že aplikace drogy může vést k závažným zdravotním obtížím, resp. může skončit i smrtí. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaní P. a H. byli také uživateli drog, tedy pokud jde o aplikaci drog a jejich účinky, byly osobami znalými a zkušenými. Nepochybně tito věděli, že aplikací tvrdé drogy – metamfetaminu může u poškozené vyvolat závažné zdravotní obtíže a může vést i k jejímu úmrtí. Oba obžalovaní také věděli, že poškozená D. byla po dobu své přítomnosti na P. chatě na xxx a posléze v jeho ostravském bytě nachlazená, tedy byla její imunita omezená, což je rovněž obecně známou skutečností, že v důsledku nachlazení, chřipky a podobného onemocnění dochází ke snížení imunity a tudíž, že účinek drogy na organismus poškozené může být v důsledku této kombinace v souvislosti s kumulací pervitinu mnohem důraznější. Rovněž nelze přehlédnout „připravenost“ P., který disponoval s apaurinem a který rovněž použil k aplikaci D., když u této se začal projevoval užitý pervitin. Jmenovaný sám uvedl, že byl již přítomen podobným stavům, odmítl na žádost H. přivolat lékařskou pomoc, neboť byl přesvědčen, že vzniknuvší stav u poškozené v důsledku požití pervitinu zvládne. Soud I. stupně zastává stanovisko, že zavinění u obou obžalovaných ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě bylo naplněno ve formě **nevědomé nedbalosti**, vycházející z ustanovení **§ 16 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku**. Otázkou příčinné souvislosti mezi užitím drogy a následným úmrtím je velmi podrobně řešena v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 6 Tdo 1591/2008 a na to navazující rozhodnutí Ústavního soudu III. ÚS 1318/09.

K osobě obžalovaného Tomáše P. bylo zjištěno, že tento se narodil xxx, má základní vzdělání včetně následného rekvalifikačního kurzu v oboru kuchař číšník. Je svobodný, otcem syna T., nar. xxx, je nemajetný, nezaměstnaný, není evidován jako uchazeč o zaměstnání u úřadu práce. Dle svého vyjádření pracoval brigádně v oboru

zednických prací. Alkoholické nápoje nepožívá, sám připustil užívání pervitinu, před vzetím do vazby žil v druhovském poměru s Marií T., s níž vychovával dvě děti, z toho jedno syna T. Zdržoval se buď u družky nebo v bytě svého bratra na adrese xxx v xxx, který rekonstruoval. Z místa bydliště bylo zjištěno, že tento nebyl v posledních pěti letech projednáván pro žádný přestupek. Z opisu RT bylo zjištěno, že Tomáš P. má doposud šest záznamů, první záznam je datován k listopadu 1995 a poslední k 11.1.2013. Naposledy byl odsouzen Okresním soudem v Ostravě, sp.zn. 8T 5/2013, 11.1.2013, pro přečin dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců se zkušební dobou do 7.8.2015, jakož i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 30 měsíců. V tomto rozhodnutí již bylo opakovaně poukázáno na odsouzení Tomáše P. pro trestnou činnost související s „drogami“, na což je možno odkázat a akcentovat je nutno odsouzení Okresním soudem v Šumperku dne 6.9.2006, sp.zn. 2T 139/2006, pro trestný čin dle § 187a odst. 1 tr. zákoníku, za což mu byl uložen souhrnný trest v trvání 10 měsíců nepodmíněně se zařazením pro účely výkonu trestu do věznice s ostrahou. Taktéž mu byl uložen trest propadnutí věci za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku OS Ostrava, sp.zn. 71T 146/2005, ze dne 23.8.2005. Skutkově trestná činnost spočívala v přechovávání psychotropní látky v množství větším než malém, kdy se konkrétně jednalo o metamfetamin o hmotnosti 3,36 g.

K osobě obžalovaného Damiána H. bylo zjištěno, že tento se narodil xxx. Po absolvování základní školní docházky se vyučil, je svobodný, otcem nezletilé dcery. V době hlavního líčení byl zaměstnancem společnosti xxx. V místě bydliště v posledních pěti letech nebyl projednán pro přestupek. V opise RT má Damián H. dva záznamy, oba pro majetkovou trestnou činnost. Na poslední odsouzení se vztahovala amnestie prezidenta republiky z 1.1.2013 bez účinku zahlazení.

Při **ukládání trestu** je soud povinen vyjít z ustanovení § 38 tr. zákoníku. Z důvodu přiměřenosti trestní sankce, tj. proporcionality mezi zájmem na ochraně společnosti před pachatelem trestného činu a zásahem do základních práv pachatele způsobeným uloženou sankcí, je nutno přihlídnout k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele, neboť jen přiměřená trestní sankce může plnit svůj účel a být pachatelem a společností pocíťována jako spravedlivá. Povahu a závažnost spáchaného trestného činu blíže určují hlediska, která jsou demonstrativně vypočtena v ustanovení § 39 odst. 2 tr. zákoníku, patří k nim především objektivní znaky blíže charakterizující spáchaný trestný čin (význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán), intenzita subjektivního vztahu pachatele k činu (míra jeho zavinění, jeho pohnutka, záměr, cíl) a osoba pachatele. Druhým limitem přiměřenosti trestu stanoveným v § 38 odst. 1 tr. zákoníku jsou poměry pachatele. Poměry pachatele jsou okolnostmi charakterizující osobu pachatele a ovlivňující citelnost uloženého trestu. Jde o osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry pachatele. Rozhodující je jejich existence nikoliv v době činu, ale v době ukládání trestu. Dle § 38 odst. 2 tr. zákoníku trestní sankci je nutno ukládat s přihlídnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele a tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud rovněž musí přihlídnout k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41, § 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchaní trestného činu, příp. změně situace, jakož i k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.

Okolnosti polehčující uvedené v § 41 tr. zákoníku ve vztahu k obžalovaným P. a H. nalézacím soudem shledány nebyly. **Okolnosti přitěžující** uvedené v § 42 tr. zákoníku shledány byly, a to pouze ve vztahu k obžalovanému P., kdy soud vyhodnotil předchozí odsouzení (s drogovou problematikou) jako okolnost přitěžující dle § 42 písm. p) tr. zákoníku.

Oba obžalovaní se pohybovali v rozpětí zákonné trestní sazby dle § 283 odst. 4 tr. zákoníku od 10 – 18 let trestu odnětí svobody. Ve vztahu k **obžalovanému Tomáši P.** nutno konstatovat, že s ohledem na všechny okolnosti případu, osobu obžalovaného, možnosti jeho nápravy, okolnost přitěžující, absenci okolností polehčujících, zavinění, jakož i s ohledem na všechny kritéria vztahující se k ukládání trestu byl tomuto uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 12 let. Soud I. stupně musel zejména vyhodnotit jeho opakované předchozí odsouzení pro drogovou problematiku. Pro účely výkonu trestu byl v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť mu byl ukládán trest za zvlášť závažný zločin ve výměře vyšší než 8 let. U **obžalovaného Damiána H.** soud přihlédl k absenci okolností přitěžujících. Je pravdou, že jmenovaný byl opakovaně odsouzen pro majetkovou trestnou činnost, avšak nikdy k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Obžalovaný H. i v průběhu dokazování u hlavního líčení řádně pracoval, což v současné době zejména u mladých lidí není pravidlem, neboť někteří pracovat mohou, byť ne v oboru, přesto tak nekonají. Zářným příkladem je spoluobžalovaný P., který údajně pracoval toliko brigádně, nebyl evidován jako uchazeč o zaměstnání, žádné dávky nepobíral, pak je otázkou, z čeho tento žil, z čeho živil sebe a svou rodinu. Okolnosti případu jsou rovněž poněkud výjimečné. H. chodil pomáhat na chatu na xxx P., za což, jak již uvedeno, obdržel netradiční odměnu, a to pervitin, který údajně užíval pro svou potřebu. V nyní projednávaném případě zajistil pro úklid svědkyně D. a H., za což jim slíbil zmíněnou drogu. Akcentovat je nutno, že obě jmenované, tedy i poškozená D., byla uživatelkou pervitinu po delší dobu, a proto s touto nabídkou souhlasily. Nebylo prokázáno, že by H. (jakož i P.) svědkyně D. a H. nutili k užívání pervitinu, naproti tomu, jak již bylo rovněž uvedeno, i obžalovaný H. věděl, že jakékoliv „aktivity“ s drogami, resp. pervitinem jsou zakázané, jsou trestné po splnění dalších zákonných podmínek, přesto tento D. a H. poskytl. Zmíněná trestná činnost co do délky páčání byla ojedinělá, nikoliv déletrvající. Přes všechno uvedené, tzn. názory a stanoviska nalézacího soudu, bylo přistoupeno k aplikaci institutu zakotveného v **§ 58 odst. 1 tr. zákoníku** a jmenovanému byl uložen trest pod dolní hranici zákonné trestní sazby právě s ohledem na zmíněné poměry pachatele, jakož i okolnosti případu. Trest odnětí svobody v trvání 7 let zohledňuje rovněž všechna zákonná kritéria mající vliv na druh a výměru trestu. Pro účely výkonu trestu odnětí svobody byl zařazen do věznice s ostrahou.

Ve vztahu k **obžalovanému Tomáši P.** byl dále uložen trest propadnutí věci ve smyslu ustanovení § 70 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, a to zbytky bílé krystalické látky, skleněnou baňku (200 ml) oválného tvaru, uvnitř se zbytky usazeniny. Při ukládání tohoto trestu soud vycházel z toho, že dokazováním nebylo jednoznačně bez jakýchkoliv důvodných pochybností prokázáno, že by tento pervitin vyráběl. Vzhledem k tomu, že pervitin byl zajištěn v rámci domovní prohlídky dne 9.7.2013 v objektu rekreační chaty č. xxx na xxx a vzhledem k tomu, že to byl právě P., který poškozené, jakož i dalším přítomným nabízel či poskytnul pervitin, který za tímto účelem musel nějakým způsobem získat, byl vysloven tento trest.

Soud I. stupně přistoupil i k uložení **ochranného opatření** ve formě zabránění věci dle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, neboť v průběhu přípravného řízení byly zajištěné věci, jež byly soudem vyhodnocené jako věci ohrožující bezpečnost lidí, včetně hrozby nebezpečí, že tyto budou sloužit ke spáchání zločinu. V tomto rozhodnutí bylo detailně uvedeno, kde tyto věci byly zajištěné a zejména příslušnými expertizami bylo zjištěno, k čemu je možno je použít, event. k čemu byly použité a co tyto dealeráky, krabičky, skleněny, plastové dózy atd. obsahovaly. K tomuto výroku soud přistoupil z důvodu opatrnosti z možného dalšího zneužití.

Ve smyslu **ustanovení § 81 odst. 3 tr.ř.** je možno zničit věc, pokud jde o věc bezcennou. Po vyhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že jsou splněné tyto podmínky, a proto bylo opětovně rozhodnuto tímto výrokem. V předchozích pasážích odůvodnění tohoto rozhodnutí zase je patrné, kde tyto věci byly zajištěné, k čemu event. sloužily či mohou sloužit. Pokud se jedná o specifikovaná léčiva, jejichž majitelem byl obžalovaný P., pak soud přistoupil ke zničení mj. i s ohledem na dobu možného užití apod.

Podle **§ 43 odst. 2 tr.ř. poškozený**, který má podle zákona proti obviněnému a posléze obžalovanému nárok na náhradu škody, jenž mu trestným činem byla způsobena, je oprávněn také navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil tomuto povinnost nahradit škodu. Aby soud mohl rozhodovat v adhézním řízení, musí poškozený svůj nárok na náhradu škody uplatnit, neboť bez návrhu nemůže být o náhradě škody rozhodováno. Nárok na náhradu škody je třeba uplatnit způsobem a formou, které nevzbuzují pochybnosti, že poškozený skutečně náhradu požaduje. Nárok je nutno uplatnit vůči určité osobě včas, tj. nejpozději v hlavním líčení před zahájením dokazování, tedy dříve, než soud započne provádět důkazy. Nárok je nutno uplatnit řádně, tj. uvedením údajů, z nichž je patrný důvod a alespoň minimální výše nároku na náhradu škody. Výši škody uvedenou řádně a včas je pak možno v průběhu dalšího řízení měnit.

V této trestní věci poškození mj. uplatňovali svůj nárok na náhradu škody s odkazem na ustanovení § 444 odst. 3 občanského zákoníku, kdy za škodu usmrcením náleží pozůstalým jednorázové odškodnění, a to manželovi nebo manželce, každému dítěti, každému rodiči částka ve výši 240.000,- Kč, každému sourozenci zesnulého 175.000,- Kč. Poškozená Hana D., sestra zemřelé Jiřiny D., uplatnila svůj nárok na náhradu škody ve výši 175.000,- Kč (č.l. 520). **Poškozená Alena M.**, matka poškozené, uplatnila svůj nárok na náhradu škody ve výši 240.000,- Kč a dále požadovala částku 24.649,- Kč jakožto náklady vynaložené v souvislosti s pohřbem zemřelé dcery Jiřiny D. Tento zmíněný nárok byl doložen příslušnými doklady, a to fakturou č. 431/2013 ze dne 10.7.2013 včetně příjmového pokladního dokladu (č.l. 523 – 524) na částku 12.379,- Kč – náklady pohřbu, dále stvrzenkou č. 14, vystavenou kamenictvím R.N. ze dne 25.10.2013 na částku 7.500,- Kč vynaloženou na urnu, dále paragon na částku 2.500,- Kč – smuteční věnec, a doklad ze dne 14.7.2013 společnosti Turist centrum Dvorce na částku 2.270,- Kč – smuteční hostina (č.l. 522). V souhrnu tato částka činí skutečně 24.649,- Kč. V souvislosti s pohřebním bylo nutno takto vynaloženou částku ponížít o 5.000,- Kč, kdy tato částka měla být poškozené poskytnuta podle zákona o státní sociální podpoře. Další náklady byly uplatněné řádně a včas, kdy soud vycházel z ustanovení § 376 zákoníku práce. Vzhledem k tomu, že uplatněná škoda vznikla poškozeným v přímé příčinné

souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaných P. a H., zavázal soud tyto ve smyslu ustanovení § 228 odst. 1 tr.ř. k zaplacení zmíněných částek poškozeným společně a nerozdílně.

Poškozená Alena M. byla odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních ve smyslu ustanovení § 229 odst. 2 tr.ř., kdy se jedná o poníženou částku ve výši 5.000,- Kč, která poškozenou M. nebyla uplatněna v souladu se stávajícími právními předpisy.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **je** možno podat odvolání **do 8 dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě **do 8 dnů** od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

V Ostravě dne 22.4.2014

Za správnost vyhotovení:
Marie Kubinová

JUDr. Miroslav Mucha, v.r.
předseda senátu